

HEIJASTE

4/2007 28.11.2007

23. vuosikerta

Irtonumero 4,00 €

Raimo Ala-Hynnälä
Seppo Niskanen
Eija Seppänen-Bolotinski
Antti Roine
Kalevi Krekilä
Seppo Kanerva

Puheenjohtajan kynästä..... 3
Ensimmäisten ilmoitusten opetustavat..... 4
Maria Magdaleena – näkökulmia ja pohdintaa 7
Elämämme tarkoitus..... 11
Urantia-kirjan uudelleen lukemisesta 12
Mitä *Urantia-kirja* sanoo Raamatusta (osa 2/2) 13

HEIJASTE

Julkaisija: Suomen Urantia-seura ry

Päätoimittaja

Kalevi Eklöf
Sivurinne 1 A, 01800 KLAUKKALA
Puh. (09) 879 9474; 040 830 1200
kalevi.eklof@kolumbus.fi

Toimitussihteeri

Jouni Nurmi
Helsinginkatu 2a C 91, 00500 HELSINKI
Puh. 050 343 4310
jouni.nurmi@bastu.net

Toimittajat

Maija Heikkilä
HELSINKI
Puh. (09) 323 4147

Leena Kari
HELSINKI
Puh. (09) 445 883
leena.kari@kolumbus.fi

Tuula Laine
ESPOO
Puh. (09) 809 2173

Heijaste on Suomen Urantia-seura ry:n julkaisu, jonka toimittaa seuran julkaisukomitea. Heijasteessa julkaistaan *Urantia-kirjan* aihepiiriin liittyviä **kirjoituksia** ja keskustelupuheenvuoroja. Heijaste toimii myös seuran tiedotus- ja ilmoituslehtenä. Heijaste ei ota vastaan **mainoksia**. Myöskään muita kuin seuran omia **ilmoituksia** ei pääsääntöisesti julkaista, mutta tapauskohtaisesti voi asiasta neuvotella päätoimittajan kanssa.

Toimitus pidättää oikeuden tekstien kielellisiin korjauksiin. Mahdollisista sisältömuutoksista neuvotellaan kirjoittajan kanssa. Kirjoituksista ei makseta palkkiota. Suorat lainaukset *Urantia-kirjasta* tulee merkitä *Urantia-kirja/Hakemisto*-teoksessa tai *Urantia-kirjan* tietokoneversiossa käytettyä merkintätapaa noudattaen; esimerkiksi [2002:6] tarkoittaa sivun 2002 kuudetta kokonaista tekstikappaletta. Toimitus voi suostua julkaisemaan kirjoituksen nimimerkillä vain poikkeustapauksessa.

Kaikki Heijasteessa esitetyt tulkinnat *Urantia-kirjasta*, mielipiteet ja päätelmät ovat kirjoittajien omia eivätkä välttämättä edusta Urantia-säätiön, Kansainvälisen Urantia-yhdistyksen tai Suomen Urantia-seura ry:n kantaa. Samoin kirjoittajien tulee tietää, että Heijaste-lehti on, paitsi tilattavissa, niin myös internetissä kaikkien vapaasti luettavissa.

Lehteen tarkoitettu aineisto voidaan osoittaa päätoimittajalle tai toimitussihteerille. Tilaukset, peruutukset tai osoitteenmuutokset osoitetaan päätoimittajalle.

Heijaste on Suomen Urantia-seuran jäsenlehti, mutta se on kenen tahansa tilattavissa. Vuosikertatilauks (kalenterivuosi/neljä numeroa) maksaa 15 € , irttonumero 4 €. Tilaus astuu voimaan, kun tilausmaksu on maksettu Suomen Urantia-seuran pankkitilille: **Nordea 142730-102126**. Pankkisiirtolomakkeeseen tulee merkitä **tilaajan nimi ja osoite**. Jatkossa tilaaja saa laskun vuosittain tilaajaosoitteeseen.

Pyydämme lähettämään numeroon 1/2008 tarkoitetun aineiston toimitukselle 15.2.2008 mennessä.

Tekijänoikeus. Heijasteen toimitus vastaanottaa julkaistavaa aineistoa ilman sitoumusta. Mahdollinen tekijänoikeus (copyright / ©) on ilmoitettava etukäteen, jo aineistoa tarjottaessa, tai lehteen julkaistavaksi annetut kirjoitukset ja artikkelit katsotaan lehden omaisuudeksi ja niiden lainauksesta on sovittava lehden toimituksen kanssa. Esitetty copyright-vaade saattaa rajoittaa lehdessä julkaisua. Toimitus ei vastaa artikkeleiden julkaisuista aiheutuvista mahdollisista haitoista tai vahingoista. Tämä koskee myös seuran internetsivuilla ja mahdollisesti muilla tavoin julkaistavaa aineistoa.

Suomen Urantia-seura ry
PL 212, 00101 HELSINKI
Sähköposti: urantia-seura@urantia.fi
Verkkosivu: <http://www.urantia.fi>

Suomen Urantia-seuran yleinen pankkitili:
(mm. lahjoitukset seuralle, Heijasteen tilausmaksut)
Nordea 142730-102126

Suomen Urantia-seuran lahjoitusrahasto:
(lahjoitukset UAI:lle Chicagoon)
Nordea 142730-113875

Urantia-säätiön Suomen-toimisto
PL 18, 15101 LAHTI
Puhelin ja faksi: (03) 777 8191
Sähköposti: urantia-saatio@urantia.fi
Verkkosivu: <http://www.urantia.org>
Urantia-säätiön pankkitili Suomessa
(lahjoitukset säätiölle):
Sampo 800012-70160873

Puheenjohtajan kynästä

Vuosi alkaa olla pian loppuillaan, ja tässä jutussani aion kertoa ajankohtaisista Urantia-rintamalla ta-pahtuneista tai käsillä olevista asioista.

Yhdistyksemme edustajat osallistuivat lokakuussa Helsingissä pidettäville Hengen ja Tiedon messuille. Esittelimme *Urantia-kirjaa* ja muuta oheismateriaalia omassa esittelypaikassamme kahtena eri päivänä. Yhdistyksemme esite valmistui myös juuri sopivasti messuille. Kiinnostuneita ihmisiä oli runsaasti paikalla, ja aika moni heistä oli tutustunut jo aikaisemmin *Urantia-kirjaan*. Suurimmaksi osaksi tulee Urantia-asioissa ol-tua tekemisissä ennestään tuttujen ihmisten kanssa, mutta tällaiset messut ovat oiva paikka tutustua aivan tuntemattomiin, *Urantia-kirjasta* kiinnostuneisiin ihmi-siin. Seuraavat messut, jossa olemme mukana, ovat Minä Olen -messut ensi helmikuussa. Viikkoa ennen messuja yhdistyksemme järjestää talvipäivät (1.–3.2.2008) hotelli Petäyksessä Hattulassa.

Urantia-säätiön Suomen toimiston osoite vaihtuu vuoden vaihteessa. Pitkään toimistoa hoitanut Kristina Siikala puolisonsa kanssa vetäytyvät syrjään ja Kalevi Eklöf Klaukkalasta tulee jatkossa hoitamaan kirjan myyntiä ja jakelua Suomessa. Yhdistyksemme puolesta parhaat kiitokset Kristinalle ja voimia Kaleville tehtävän tulevassa hoidossa!

Kansainvälinen Urantia-yhdistys (UAI) tekee työtään aktiivisesti. Muun muassa Afrikasta löytyy aktiivi-sia *Urantia-kirjan* lukijoita, sillä itäisen Afrikan naapurimaihin Malawiin (7,5 milj. asukasta) ja Sambiaan (7 milj. asukasta) perustetaan loppuvuodesta Urantia-yhdistykset. Ennestäänhän Afrikan länsiosassa sijaitse-vassa Senegalissa toimii jo kansallinen Urantia-yhdistys. UAI julkaisee netissä kuukausittain ilmesty-vää *Tidings*-julkaisua, josta voi lukea ajankohtaisista UAI:n asioista lisää. Julkaisuun on linkki myös oman yhdistyksemme nettisivuilta. Kansainvälinen palvelu-johtokunta (ISB) laati kesän aikana yhdistyksiä koske-van strategiasuunnitelman, jonka käsittelyn yhteydessä tuli selvästi esiin, että yhtenäistä, kaikkia maapallolla sijaitsevia yhdistyksiä koskevaa suunnitelmaa, on jok-seenkin mahdotonta laatia ja noudattaa, sillä olosuh-teet eripuolella maapalloa ja niissä toimivissa yhdistyk-sissä ovat niin erilaiset. Kansainvälinen toiminta ja sen kohdentamiseen tehdyt panostukset tulevat olemaan vielä pitkän aikaa tulevaisuuteen jatkuva haaste, jossa riittää tekemistä.

Yhdistyksemme ylläpitämät nettisivut www.urantia.fi ovat saaneet ison suosion. Sivuilta pääsee lukemaan mm. suomalaista ja ruotsalaista *Urantia-kirjaa*, joissa

on mukana viimeisimmät käännösteksteihin tehdyt muutokset. Ruotsinkielisen kirjan tekstin viimeistely on hyvässä vauhdissa, ja se on edennyt jo pitkälle kir-jan neljänteen osaan saakka.

Urantia-säätiön tiedotuslehdet on lisätty netti-sivulle, sekä myös aikaisemmin mainittu UAI:n *Tidings*-tiedotuslehti. Sivuilta löytyy myös mm. tilasto netin kautta kirjan eniten luetuista luvuista:

Urantia-kirjan 10 suosituinta lukua

Tilasto kerääntyy liukuvasti 500:sta viimeisimmästä internetissä luetusta luvusta tai niiden sivuista.

Luvun n:o.	Luvun otsikko	Kpl
122	Jeesuksen syntymä ja vauvaikä	11
72	Erään naapuriplaneetan hallitusjärjestelmä	10
1	Universaalinen Isä	10
57	Urantian alkuperä	10
-	Esipuhe	7
58	Elämän juurruttaminen Urantialle	7
83	Avioliittoinstituutio	7
123	Jeesuksen varhaislapsuus	6
140	Kahdentoista apostolin virkaanasettaminen	6
196	Jeesuksen usko	6

Itse olen huomannut sivulla olevan mietelauseen hyväksi keinoksi aloittaa päivä. Se aivan konk-reettisesti kohottaa päivän tunnelmaa ja suuntaa aja-tukset hetkiseksi pois arjen touhuista. Mietelausemat on poimittu *Urantia-kirjasta* vuoden jokaiselle päivälle. Keskustelupalstalle on perustettu nyt myös oma foo-rumi, jonne voi lähettää ehdotuksia aivan uusiksi mie-telausemiksi.

Seuraavan mietelauseen luin 19.11. sivulta:

Mitään syntiä ei ole siinä, että omistaa rehellisin keinoin hankittua omaisuutta maan päällä, kunhan aarteesi on taivaassa – –. [1821:5]

Kesäpäivien 2007 valokuvia on lisätty jäsenten käy-tössä olevaan nettiarkistoon. Käykäähän katsomassa! Viimeisestä jäsentiedotteesta löytyvät sisäänpääsyyn oikeuttavat tunnukset.

Hyvää ja rauhaisaa joulun odotusta teille kaikille näin kaamoksen keskeltä ja nähdään talvipäivillä!

Raimo Ala-Hynnälä

Ensimmäisten ilmoitusten opetustavat

Seppo Niskanen

Esitelmä kesäpäivillä 2007

Planeettaprinssi

Andonin ja Fontan jälkeläiset olivat elää porsuttaneet Urantialla noin puoli miljoonaa vuotta ennen kuin planeetallemme saapui ensimmäinen ilmoitus: Lanonandek-Poika eli planeettaprinssi Caligastia. Samoihin aikoihin planeettaprinssin saapumisen kanssa tapahtui toinenkin tärkeä asia: syntyi kuusi värillistä rotua. Andonin ja Fontan jälkeläisiä eli tuolloin Urantialla noin puoli miljardia hajallaan Euroopassa, Aasiassa ja Afrikassa. Prinssin päämajakaupunki Dalamatia pystytettiin Mesopotamiaan eli suunnilleen maailman tuolloisen asutuksen keskipisteeseen.

Planeettaprinssiä ei lähetetty primitiiviselle Urantialle yksin, vaan hänen mukanaan saapui Daligastia, joka on toisasteinen Lanonandek-Poika sekä enkeleitä ja armeijakunta muita taivaallisia olentoja. Tärkeä olentoryhmä oli myös niin kutsuttu Caligastian sata eli esikunnan ruumiilliset jäsenet, jotka oli valittu Jerusemin vapaaehtoisista ja joista jokainen oli lähtöisin eri planeetalta, kukaan ei kuitenkaan ollut lähtöisin Urantialta. Nämä sata ruumiillistettiin tarkkaan valittujen 50:n urantialaisen naisen ja 50:n miehen elämänplasman avulla, eli he todellakin olivat yhtä ruumiillisia kuin me ihmiset olemme tänäkin päivänä.

Prinssin esikunnan saapuminen vaikutti valtavasti päämajan lähellä asuvien heimojen elämään. Koska tuolloin ei ollut internetiä tai muita nykyajan tiedonvälityskanavia, kesti tuhat vuotta ennen kuin tieto Planeettaprinssistä saavutti Urantian etäisimmät asutut kolkat.

Ihmisten opettamista varten Caligastian sata organisoitiin kymmeneksi autonomiseksi neuvostoksi, joissa jokaisessa oli kymmenen jäsentä:

Ravintoasian ja aineellisen hyvinvoinnin neuvosto (johtajana toimi Ang). Tämän neuvoston tehtävänä oli edistää ihmisten ravitsemusta, vesihuoltoa, vaate- tusta ja aineellista hyvinvointia. Käytännössä neuvoston jäsenet opettivat kaivamaan kaivoja, säännöstelemään lähteitä, keinokastelemista, nahkojen käsittelemistä ja kankaankutomista. Ihmisten oli tär-

keää myös oppia ruoan säilömistä keittämällä, kuivattamalla ja savustamalla.

Eläintenkesytyksen ja hyötykäytön lautakunta (Bon). Ihmiset oppivat tämän neuvoston jäseniltä kesyttämään eläimiä ja jalostamaan niitä juhdiksi, ravinnoksi ja maanviljelyn tarpeisiin. Koira ja elefantti oli onnistuttu kesyttämään jo aikaisemmin primitiivisen ihmisen omin toimin. Nyt jalostettiin lehmä ja näin voista ja juustosta tuli ruokavalion osa. Härkä jalostettiin taakkojen kantamiseen; hevonen kesytettiin vasta myöhemmin. Kirjekyyhkystä tuli tärkeä viestinvälittäjä. Fandoreiden eli kuljettajalintujen kesytys mahdollisti lentämisen ja nopeamman liikkumisen paikasta toiseen; fandorit kuolivat sukupuuttoon yli 30 000 vuotta sitten. Ihmiset opetettiin käyttämään pyörää.

Petoeläinten nujertamisen neuvosto (Dan). Tältä neuvostolta ihmiset oppivat, miten suojaudutaan vihamielisiltä eläimiltä, miten pyydystetään villieläimiä helpommin ansoilla sekä miten ihmisasumuksia voi parantaa.

Tiedon levittämiseen ja säilyttämiseen omistautunut opettajakunta (Fad). Nämä kymmenen organisoivat ja ohjasivat opetuksellisia hankkeita. Heidän johdollaan kehitettiin työnteon valvonta ja paremmat työkentelytavat sekä luotiin ensimmäiset aakkoset ja kirjoitusjärjestelmä, jossa oli 25 kirjoitusmerkkiä. Myöhemmin kapinan jälkeisessä sekasorrossa kadotettiin nämä aakkoset ja toiveet yleismaailmallisesta kielestä määräämättömäksi ajaksi. Dalamatian kirjasto käsitti kaksi miljoonaa erillistä tallennetta. Kiinnostavaa on, että sininen ihminen omaksui aakkosilla kirjoittamisen, punainen ihminen suosi kuvakirjoitusta ja keltainen ihminen ajautui käyttämään sana- ja ajatussymboleja. Tämä mieltymys on näkyvisä vielä nykyajan kirjoituksessa.

Teollisuus- ja kaupakomissio (Nod). Tämän komission tehtävänä oli teollisuuden kehittäminen ja kaupan edistäminen rauhanomaisten ryhmien välillä. Se rohkaisi alkeellista käsityöteollisuutta, parempilaatuisen suolan kauppaa sekä kaupallista luotonantoa. Keskusluottokassasta sai vastamerkkejä, jotka hy-

väksyttiin suoritukseksi varsinaisten vaihtoesineiden sijasta. Tätä parempaa kaupankäyntimenetelmää ei kehittynyt satoihin tuhansiin vuosiin.

Ilmoitususkonnon kollegio (Hap). Hap tovereineen pyrki korvaamaan aaveidenpelon Luojan pelolla. Evoluutiota ei kuitenkaan haluttu vaikeuttaa millään tavalla. He opettivat seitsemän palvontalaulua ja ”Isän rukouksen”.

Terveyden- ja elämänvaalijat (Lut). Näiden kymmenen tehtävänä oli edistää terveydenhoitoa ja alkeellista hygieniää. He korostivat ruoan kypsentämisen tärkeyttä, auringonvalon terveyttä edistävää ja sairautta hävittävää ominaisuutta ja kylpemisen välttämättömyyttä. Heidän ansiotaan on, että kätteleminen tuli tervehdittäessä syljen vaihtamisen ja verenjuomisen tilalle.

Planeetan tiede- ja taideneuvosto (Mek). Teollisen tekniikan kohentaminen ja kauneuskäsitysten kohottaminen olivat tämän neuvoston tehtävät. He opettivat ihmisille fysiikan ja kemian alkeet, savenvalantaa ja esineiden koristelua, metallien jalostusta tulen avulla ja erilaisia kotitalouden taitoja. He eivät saaneet ihmisiä kokeilemaan höyryvoimaa. Musiikki tuli ihmisten elämään vasta Aatamin ja Eevan aikana.

Edistyneiden heimosuhteiden johtokunta (Tut). Tutin ja yhdeksän muun tehtävänä oli valtiomuodostuksen edistäminen ja siihen pyrittiin monin eri tavoin. Korostettiin rauhanomaista kanssakäymistä eri heimojen välillä, yritettiin säädellä ja inhimillistää sodankäyntiä. Suositeltiin heimojen välisiä naimakauppoja ja sitä, että kosinta ja parinmuodostus tapahtuvat vasta harkinnan jälkeen. Sotatansseista jalostettiin sosiaalisia tansseja. Kilpaleikkejä keksittiin ja toteutettiin; muistettava on, että huumori ei kuulunut tuon ajan ihmisten olemukseen, huumorintaju tuli vasta Aatamin ja Eevan myötä.

Heimojen välisen koordinoinnin ja rotujen välisen yhteistyön korkein oikeus (Van). Tämä korkein oikeus oli yhdeksän muun komission vetoomustuomioistuimien. Sille kuuluivat kaikki asiat, joita ei ollut määritelty muille komissioille. Sen jäsenet olivat Edentian Konstellaation-Isien hyväksymiä.

Millä Planeettaprinssin esikunta opetti primitiivisiä ihmisiä? Johtavana teemana oli kehityksen hidas ja luonnonmukainen edistäminen. Heimoista valittiin ajatustoiminnaltaan parhaat yksilöt, ja koulutuksen jälkeen nämä lähetettiin takaisin oman kansansa pariin opettamaan. Minkään rodun pariin ei lähetetty muukalaislähettiläitä, ellei näitä erityisesti pyydet-

ty. Koskaan ei pakotettu mihinkään. Vanhoja tapoja ei vaihdettu vaan niitä kohennettiin, mikä on hidasta mutta tuloksellista ja pysyvää kehitystä edesauttavaa. Yritettiin myös lisätä tietoista sosiaalista valintaa. Dalamatia oli organisoitu esimerkillisesti, ja näin pyrittiin vaikuttamaan esimerkin avulla.

Aatami ja Eeva

Toinen ilmoitus saapui Urantialle Aatamin ja Eevan hahmossa 37 900 vuotta sitten. Aatami ja Eeva kuuluivat Jerusemin vanhempien Aineellisten Poikien ryhmään. Urantia oli taantunut kapinan seurauksena ja Urantiaa hallitsi kahdentoista Melkisedekin hätätilaneuvosto apunaan Van ja hänen ihmistoverinsa Amadon. Eedenin puutarha oli valmistettu päämajaksi Aatamin ja Eevan hallinnolle.

Eedenin kieli oli andonilaismurre, Van ja Amadon olivat merkittävästi parantaneet kieltä ja luoneet kaksikymmentäneljäkirjaimisen aakkoston korvaamaan Planeettaprinssin unohdetun kirjaimiston.

Aatami yritti aluksi perustaa maailmanhallituksen, mutta se ei onnistunut, ja niinpä hän palasi Vanin organisaatiomalliin ja jakoi eedeniläiset sadan jäsenen komppanioiksi, jotka puolestaan jakaantuivat kymmenen hengen ryhmiksi.

Aatami ja Eeva perustivat lapsille kouluja. Koulua käytiin kuusitoistavuotiaiksi asti ja vanhemmat lapset opettivat nuorempia. Koulut olivat avoimia vierailijoille, Eedenissä vierailevilta riisuttiin aseet Eedenin portilla. Keskimääräinen kihlautumisikä oli 18 vuotta, jonka jälkeen kihlapari meni kaksivuotiselle kurssille, jolla heitä valmennettiin avioliiton mukanaan tuomiin velvollisuuksiin. Avioliitto solmittiin vasta tämän kurssin jälkeen.

Koulujen opetuksen tarkoitus oli sosiaalista lapset. Aamupäivän välitunnit käytettiin käytännön puutarhanhoitoon ja maanviljelyyn, iltapäivän välitunnit käytettiin kilpaleikkeihin, illat käytettiin sosiaaliseen kanssakäymiseen ja henkilökohtaisten ystävyyssuhteiden vaalimiseen. Uskonnon ja sukupuoli-käyttäytymisen opettaminen kuului vanhempien velvollisuuksiin.

Oppiaineet olivat seuraavanlaisia: terveys ja keuhonhoito; kultainen sääntö; sosiaalisen kanssakäymisen normisto; yksilön oikeuksien suhde ryhmän omaamiin oikeuksiin ja yhteisövelvollisuuksiin; maapallon eri rotujen historia ja kulttuuri; maailmakaupan edistämisen- ja kohennuskeinot; keskenään ristirii-

dassa olevien velvollisuuksien ja tuntemusten yhteensovittaminen; leikin ja huumorin sekä fyysistä tappelua korvaavien kilpailujen harrastaminen.

Aatami yritti opettaa myös sukupuolten välistä tasa-arvoisuutta; tapa, jolla Eeva työskenteli Aatamin rinnalla teki syvän vaikutuksen puutarhan asukkaisiin.

Makiventa Melkisedek

Melkisedekit tunnetaan hätätilapoikina. Urantialla ilmoitettua uskontoa uhkasi sammuminen Aatamin ja Eevan epäonnistumisen jälkeen. Ihmiskunta edistyi älyllisesti, mutta taantui hengellisellä alalla. Jumaläkäsitys oli käynyt hämäräksi noin 3000 eKr.

Makiventa lahjoittautui Urantialle 1973 vuotta ennen Jeesuksen syntymää. Hänen saapumisensa ei herättänyt huomiota eikä kukaan ihminen ollut todistamassa hänen aineellistumistaan. Hän vietti Urantialla 94 vuotta ja katosi samalla tavalla kuin ilmestyi. Hänellä oli apunaan Ajatuksensuuntaaja.

Melkisedekin tehtävänä oli sen totuuden ilmoittaminen, että Jumala on todellinen. Hän opetti käsitystä yhdestä Jumalasta, universaalista Jumaluudesta.

Makiventa keräsi muutamassa vuodessa ympärilleen ryhmän oppilaita, opetuslapsia ja uskovia, joista muodostui myöhemmin Saalemin yhdyskunnan ydinjoukko. Nykyisin Saalemin paikalla on Jerusalem. Vain loistava opetuslapsi Nordan Keeniläinen ja hänen innokas oppilasjoukkonsa sai kuulla totuuden superuniversumista ja Havonasta. Muutamille hän opetti yksityiskohtia paikallisuniversumiorganisaatiosta. Yleensä hän opetti El Eljonista, Kaikkein Korkeimmasta, ja antoi kansan yhdistää tämän Konstellation-Isään.

Jokainen, joka liittyi Melkisedekin seurakuntaan, hyväksyi seuraavan uskontunnustuksen:

1. Uskon El Eljoniin, Kaikkein Korkeimpaan Jumalaan, ainoaan Universaaliseen Isään ja kaiken Luojaan.
2. Hyväksyn sen Melkisedekin tekemän liiton Kaikkein Korkeimman kanssa, joka vuodattaa Jumalan suosion uskoni päälle, ei uhrausteni eikä polttouhrieni päälle.

3. Lupaen noudattaa Melkisedekin seitsemää käskyä ja kertoa kaikille ihmisille hyvää sanaa tästä liitosta Korkeimman kanssa.

Ihmiset eivät kyenneet käsittämään, että jumalalliseen suosioon pääsisi ilmaiseksi – uskon kautta. Abraham uskoi puolesta sydämestään, ja sekin luettiin hänelle ”vanhurskaudeksi”.

Melkisedek muotoili Dalamatiassa noudatetun korkeimman lain suuntaviivojen mukaan seitsemän käskyä. Nämä muistuttivat paljon seitsemää käskyä, joita opetettiin ensimmäisessä ja toisessa Eedenissä:

1. Älä palvele muuta Jumalaa kuin taivaan ja maan Kaikkein Korkeinta Luoja.
2. Älä epäile, etteikö usko ole ainoa ikuisen pelastuksen edellytys.
3. Älä lausu väärää todistusta.
4. Älä tapa.
5. Älä varasta.
6. Älä tee huorin.
7. Älä osoita epäkunnioitusta vanhempiasi äläkä heimon vanhempia kohtaan.

Leivästä ja viinistä koostuva sakramentti tuli aikaisemman lihasta ja verestä koostuneen uhrin korvikkeeksi. Muuten Melkisedek omistautui kokonaan lahjoittautumistehtävälleen eikä ryhtynyt uudistamaan tapasääntöjä tai edes hygieniasääntöjä tai tiedettä.

Kolmen ensimmäisen ilmoituksen opetustavat

Kolmen ensimmäisen ilmoituksen opetustavoissa on hyvin paljon samankaltaisuutta. Opetustavat voi kiteyttää seuraavasti: henkilökohtainen opettaminen; esimerkkinä oleminen; vapaaehtoisuus, opetukseen hakeuduttiin; ei liian korkealentoista opetusta, huomioitiin opetettavien taso; tekemisellä oppiminen; evoluutioon ei haluttu puuttua liikaa.

Näitä samoja menetelmiä voisi mielestäni käyttää nykyaikanakin esimerkiksi kehitysavun antamisessa vähemmän kehittyneille maille. Niistä saa osviittaa jopa koulujemme opetuksen järjestämiseen. Myös *Urantia-kirjan* opetusten levittämisessä nämä opetustavat ovat kullannarvoisia. Ja evoluutiohan on tavattoman hidas mutta tehokas.

Seura osallistuu tulevana vuonna seuraaviin tilaisuuksiin:

Minä Olen -messut Helsingissä 9.-10.2.2008

Maria Magdaleena – näkökulmia ja pohdintaa – tajunnanvirtaa ja sivupolkuja

Eija Seppänen-Bolotinski
Esitelmä 20.10.2007

Miksi on tärkeää puhua Maria Magdaleenasta? Ensinnäkin siksi, että hän on, jälleen kerran, noussut aikamme superkuuluisuudeksi useiden hänes-tä julkaistujen kirjojen ja elokuvien myötä.

Maria Magdaleenaa koskeva viimeaikainen populaarikirjallisuus esittää hänet useimmiten Jeesus Nasarettiläisen puolisona ja hänen lastensa äitinä. On tärkeää tietää, miten *Urantia-kirjan* lukijana ottaa kantaa tällaisiin väitteisiin. Toiseksi, se yllättävän tärkeä näkökulma, mitä Maria Magdaleenan pohdiskelu tuo esille, on suhde gnostilaisuuteen. *Urantia-kirjaakin* on peräti joskus julkisuudessa väitetty gnostilaiseksi. Tämä on vakava väite, koska kristinuskolle gnostilaisuus merkitsee harhaoppia.

Esimerkkinä tällaisesta väitteestä tuon vuodelta 2000 julkaisun *Uuden aikakauden uskonnollisuus*, joka on Suomen teologisen instituutin aikakauskirja. Siinä toimittaja **Timo Eskola** artikkelissaan *New Ager evankeliumi* kirjoittaa *Urantia-kirjasta* mm. seuraavaa:

”Runsaan kahdentuhannen sivun laajuinen teos on sekoitus juutalaista enkelimystiikkaa (Mikael, Melkisedek, Gabriel, Lucifer), gnostilaisuutta ja kristinuskoa – puhumattakaan hindulaisuudesta ja muista uskonnoista.”

”Kirjan kristologia ja teologia ovat teoksen mystisestä kosmologiasta huolimatta erikoisella tavalla rationalistisia. Raamatun korkea kristologia kielletään. Vaikka tilalle asetetaan lähinnä gnostilainen, dualistinen kristologia, on ns. luonnontieteellinen ihmiskäsitys kuitenkin pelastettu.”

”*Urantia-kirjan* teologia huipentuu siten erikoiseen uusprotestantismiin ja gnostilaisuuden synteisiin. Jeesus itse kuvataan rationalistisen mallin mukaisesti ihmiseksi toisten joukossa. Gnostilainen kosmologia kuitenkin antaa taivaallisen suuruuden Kristus-Mikaelille, joka inkarnaatiollaan yrittää pelastaa Urantian. Ihmiskunnan tavoitteena tulisi olla todellinen viisaus, gnoosis, joka tuo pelastuksen.”

”*Urantia-kirjan* eskatologia on lopulta eräänlaista modernin gnostilaisuuden ufo-uskontoa.”

”Olipa kirjan synty mikä hyvänsä, se olemassaolevana teoksena edustaa klassista kristinuskoa vastaan suunnattua harhaoppia. *Urantia-kirja* edistää modernia gnostilaisuutta, missä dualistinen kristologia ja pelastuskäsitys on yhdistetty näennäistieteelliseen maailmankäsitykseen ja uusprotestanttiseen raamattunäkemykseen. Tuloksena on kristinuskon ilman Vapahtajaa, sovitusta ja anteeksiantoa. Kyseessä on eskatologia il-

man oikeudenmukaisuutta ja Jumalan toteutuvaa vanhurskautta viimeisellä tuomiolla.”

Antanemme suoralta kädeltä toimittaja Eskolalle anteeksi nämä haasteelliset väitteet, koska vaikuttaa siltä, että hän ei tiedä, mistä hän puhuu. Teidän tulee kuitenkin *Urantia-kirjan* lukijoina ja opiskelijoina olla tietoisia siitä, mitä *Urantia-kirja* opettaa, mitä on gnostilaisuus ja miten näistä asioista tarvittaessa keskustellaan.

Patrick O'Reilly Kanadasta on vuoden 1998 *Journalissa* kirjoittanut artikkelin *Onko kirjamme gnostilainen?* Hän on tutkinut aihetta perinpohjaisesti ja kirjoittaa:

”Kaksikymmenvuotisen seulomisen jälkeen epäluuloisuudestani ja huolistani on jäänyt käteen jotain, josta uskon, että se on gnostilaisuuden totuus. – Se, mitä gnostilaisuudesta jää käteen verrattaessa sitä kirjaan, jota pidän totuutena, on tämä: kuvainkaataminen puheen ollessa korporatiivisista rakenteista ja feminiininen elementti Jumaluudessa, vrt. Mikaelin ja hänen kumppaninsa asema yhteishallitsijoina ja Jumalallinen Äiti, Korkein Jumala.”

Mitä gnostilaisuus itse asiassa on?

Lukion kirkkohistorian oppikirjassa kerrottiin, että gnostilaisuudessa on kyse kristinuskon sekoittamisesta muihin uskontoihin eli synkretismistä. **Elaine Pagelsin** tunnetussa teoksessa *Gnostilaiset evankeliumit* on ansiokkaasti selostettu gnostilaisuuden sisältöä. Hän kertoo:

”Gnostilaisuudessa on käsitys (salainen perimätieto), että kristittyjen enemmistön naiivisti Luojana ja Isänä palvoma Jumala on todellisuudessa ainoastaan tosi jumalan kuva, luojajumala. Valentinus (ks. gnostilainen 'Valentinolainen kirjoitus') kutsuu luojajumalaa Platonin käyttämällä termillä demiurgi, viitaten näin siihen, että tämä on alempi, korkeampien voimien välillä toimiva jumalallinen olento. Demiurgi on sotapäällikkö, antaa lain, tuomitsee sen rikkojat, on 'Israelin Jumala'. Gnostikot tietävät, että luojaa vaatii omasta tietämättömyydestään johtuen väärin perustein valtaa itselleen ('Minä olen Jumala eikä muita jumalia ole'). Gnosiksen vastaanottaminen merkitsee todellisen jumalallisen vallan lähteen, kaiken 'syvyyden' tunnistamista. Se, joka on oppinut tuntemaan tämän lähteen, oppii samalla tuntemaan itsensä ja käsittää hengellisen alkuperänsä – todellisen Isänsä ja Äitinsä. Jokainen gnosiksesta osalliseksi tullut on

valmis ottamaan vastaan salaisen sakramentin, jota kutsutaan nimellä lunastus (apolytrosis, 'vapaaksi ostaminen'). Ennen gnosisen saamista vihittävä palvoi demiurgeja kuvitellen häntä todelliseksi Jumalaksi. Nyt lunastuksen sakramentin kautta vihittävä ilmaisee päässeensä vapaaksi demiurgin vallasta. Rituaalissa hän puhuttelee demiurgia ja osoittaa itsenäisyytensä, sen, ettei enää kuulu demiurgin auktoriteetin ja tuomiovallan alle vaan sen ulottumattomiin, julistamalla: 'Olen Isästä – ennalta olleesta Isästä – tullut lapsi. – – Olemukseni on peräisin häneltä, joka on ollut ennalta, ja palaan takaisin paikkaani, josta olen tullut.'"

Jos demiurgista vapautuminen nähtäisiin symbolisena tapahtumana, joka viittaisi jumalakäsityksen kehittymiseen vapautuen antropomorfisesta jumalakuvaista hengelliseen Jumalan tiedostamiseen ja palvontaan, se muistuttaisi sitä prosessia, josta kertomalla Jeesus syvästi järkytti apostoleitaan: sivulla 1598 jumalakäsitys, jossa Jeesus pyysi apostoleitaan kiinnittämään huomiota jumalakäsityksen kehitysvaiheisiin, jotka olivat: Jahve, Kaikkein Korkein, El Shaddai, Elohim, Korkein Jahve, Taivaassa oleva Isä (ja Poika ja Henki Isän kanssa rinnanolevaisina). Mutta jos demiurgi käsitetään jonakin todella olevana eikä ainoastaan arkkityyppisenä kuvana, emme löydä *Urantia-kirjasta* mitään vastaavuutta. Evolutionaarinen Jumala, Korkein Olento, Universaalinen Äiti, on hyvyys, kauneus ja totuus, ja hänen rakkautensa ja oikeudenmukaisuutensa lepää koko luomistuloksen yllä parasta ajattelevana ja tavoittelevana Paratiisin Kolminaisuuden korkean hengellisen ohjannan alaisuudessa.

Gnostilaisuus ja sitä vastaan käytävä taistelu kytkeytyi myös kysymyksenasetteluun naisen asemasta kirkossa. Paavalin kanta oli seuraava:

"Miehen ei pidä peittää päätään, koska hän on Jumalan kuva ja heijastaa hänen kunniaansa. Nainen taas heijastaa miehen kunniaa. Miestä ei ole luotu naisesta, vaan nainen miehestä, eikä miestä ole luotu naisen takia vaan nainen miehen takia." (1. Kor. 11:7–9)

"– – naisten tulee olla vaiti seurakunnan kokouksissa. Heidän ei ole lupa puhua, vaan heidän on oltava kuuliaisia, niin kuin lakikin sanoo. Jos he tahtovat tietoa jostakin, heidän on kysyttävä sitä kotona omalta mieheltään, sillä naisen on sopimatonta puhua seurakunnan kokouksissa." (1. Kor. 14:34–35)

Myös 1. ja 2. kirjeissään Timoteukselle sekä kirjeissään kolossalaisille ja efesolaisille Paavali pitää kiinni naisten alamaisuudesta miehille.

100-luvun puolivälissä taistelu gnostilaisia vastaan kävi kuumana ja 100-luvun loppuun mennessä naisten osallistuminen jumalanpalvelusten toimittamiseen kiellettiin kokonaan: ne yhteisöt, joissa naiset edelleen toimivat johtavassa asemassa, leimattiin harhaoppisiksi. *Urantia-kirjan* kanta Paavalin sanomisiin naisten suhteen on selvä:

Paavali tiesi vallan hyvin, etteivät tällaiset opetukset kuu-

luneet Jeesuksen evankeliumiin – –. [977:1]

– – tämä kultti [pidättäytymiskultti, kirj. huom.] johdatti Paavalin halveksimaan naisia. Ja on suuri vahinko, että hänen henkilökohtaiset mielipiteensä ovat niin kauan vaikuttaneet suuren maailmanuskonnon opetuksiin. [977:1]

Eikä Jeesus koskaan opettanut seuraajilleen moisia järjetömiä näkemyksiä. [977:2]

Myös gnostilaisissa teksteissä esiintyy olettamuksia, että miehen asema on naisen yläpuolella. Esimerkiksi Tuomaan evankeliumissa Jeesuksen sanomaksi on pantu seuraavaa:

"Marian täytyy tulla mieheksi, jotta hänestä tulisi 'elävä henki, teidän miesten kaltainen' ja 'jokainen nainen, joka tekee itsensä mieheksi, pääsee sisälle taivasten valtakuntaan'."

Gnostilaisessa Marian evankeliumissa itse Maria kehottaa:

"Meidän pitäisi ylistää hänen suuruuttaan, sillä hän on koonnut meidät yhteen ja tehnyt meistä miehiä."

Gnostilaiset näkivät Jeesuksen hengellisenä olentona ja pitivät ihmisen osana "sisäistä henkeä"; oikeaoppisen kristillisyyden mukaan Jeesus taas oli nimenomaan ihminen ja ruumiillinen kokeminen kuului keskeisenä ihmiselämään ja myös uskonnolliseen kehitykseen. Gnostilaiset arvostelivat kirkkokristittyjä ja sanoivat, ettei kaste, uskontunnustus eikä edes marttyrikuolema tee kristittyjä; gnostilaisten mukaan tarvitaan laadullinen kriteeristö: he vaativat hengellistä kypsyyttä todisteeksi todelliseen kirkkoon kuulumisesta. Gnostilainen "Suuren Setin toinen opetus" opettaa, että todellista kirkkoa luonnehtii sen jäsenten yhteys Jumalaan ja toinen toisiinsa.

"Ystävien ystävyys yhdistää heitä ikuisesti – –."

"He ovat – – 'hengelliseen avioliittoon vihityt', sillä he elävät 'isydessä ja äitydessä ja järjen veljeydessä ja viisaudessa', kuten ne, jotka rakastavat toisiaan 'hengen yhteydessä'."

Valaistumisen gnostilaisten mukaan voi saavuttaa se, joka oppii kokemaan oman ihmisluontonsa itsessään "kaiken lähteenä", alkutodellisuutena.

"Totuuden evankeliumi synnyttää iloa niissä, jotka ovat saaneet armon totuuden Isältä – –. Hän löysi heidät sisimmästään, ja he löysivät sisimmästään hänet. Täydellinen Isä, jota ei voi käsittää eikä ymmärtää, loi kaikkeuden."

Gnostilaisen opettajan Herakleonin mukaan "toiset johtavat ihmiset ensin tuntemaan Vapahtajan", mutta kun he tulevat täysi-ikäisiksi, "he eivät enää luota pelkkään inhimilliseen todistukseen" vaan löytävät sen sijaan oman välittömän yhteytensä "totuuteen itseensä". Myös *Urantia-kirjassa* sanotaan:

Näkyväisen kirkon ei tulisi enää pitempään suostua vaikeuttamaan Jumalan valtakuntaa edustavan, näkymättömän ja hengellisen veljeskunnan edistymistä. [2085:3]

Betanian Maria, ”syntinen nainen” ja Magdalan Maria

Palatkaamme takaisin Maria Magdaleenaan. Magdalan Maria mainitaan Uudessa testamentissa 12 kertaa nimeltä. Vasta vuonna 1969 katolinen kirkko erotti messukirjan yleisuudistuksen yhteydessä Luukkaan evankeliumin syntisen naisen, Betanian Marian ja Magdalan Marian toisistaan. Sen sijaan ortodoksinen kirkko on käsitellyt kutakin Marioista (Magdalan, Betanian ja syntinen nainen) erillään. **Susan Haskins** pohtii kirjassaan *Maria Magdaleena: myytti ja metafora* (1993) sitä, miksi katolinen kirkko kuvaili Magdalan Marian niin pitkään prostituoiduksi. Hän sanoo:

”Maria Magdaleenan kuvaileminen prostituoiduksi johtui erilaisista selityksistä, joita varhaiset kirkkoisat 200-luvulta lähtien esittivät yrittäessään selvittää, keitä evankeliumien henkilöahmot oikein olivat. Uudessa testamentissa on useita Maria-nimisiä naisia, mikä aiheutti sekaannusta. Luukas mainitsee Magdalan Marian, joka yhdessä muiden naisten ja miespuolisten opetuslasten kanssa lähti Galileasta Jeesuksen mukaan. Hän tekee sen ensimmäisen kerran kerrottuaan juuri aiemmin nimeltä mainitsemattomasta syntisestä naisesta, jolle Jeesus antoi synnit anteeksi fariseuksen talossa. Tältä pohjalta Gregorius Suuri (595 jKr.) yhdisti nämä kaksi hahmoa sekä Betanian Marian. Naisista sanotaan vain ’syntiseksi’, mutta hänen syntinsä otaksuttiin olevan lihallista laatua, vaikka sana ’porin’, jota hänestä käytettiin, ei tarkoita ’porttoa’.”

Susan Haskins arvelee:

”Kun Magdalan Mariasta tehtiin katuva prostituoitu, se heikensi hänen muutoin äärimmäisen tärkeää ja vaikutusvaltaista rooliaan ensimmäisenä opetuslapsena.”

”Magdalan Marian latistaminen sekä katumuksentekijäksi että prostituoiduksi saattaa hänet samanarvoiseen asemaan Eevan kanssa, jonka seksuaalisuutta ja sukupuolta kirkon miespuoliset johtajat pitivät syntiinlankeemuksen syynä.”

Mitä *Urantia-kirja* kertoo näistä edellä mainituista naisista? Eevasta otan esille vain muutaman sanan:

Aatami ja Eeva kylläkin lankesivat aineellisen pojan korkeasta tilastaan kuolevaisen ihmisen vähäiseen asemaan. Mutta kysymyksessä ei ollut ihmisen syntiinlankeemus. [845:8]

Mitään ”syntiinlankeemusta” ei ole ollutkaan. [846:1]

Betanian Maria

Betanian Mariaan Jeesus tutustui 13-vuotiaana ollessaan vanhempiensa kanssa suuressa pyhiinvaeltajaseurueessa matkalla Jerusalemiin pääsiäisen viettoon.

Öljymäen itärinteillä he pysähtyivät lepäämään pienen Betania-nimisen kylän liepeille. Vieraanvaraiset kyläläiset tulivat sankoin joukoin tarjoamaan pyhiinvaeltajille apuaan, ja

sattui, että Joosef oli perheineen pysähtynyt erään Simonin talon lähelle. Simonilla oli kolme suunnilleen Jeesuksen ikäistä lasta: Maria, Martta ja Lasarus. He kutsuivat nasarettilaisperheen sisälle virkistäytymään, ja tästä versoi näiden kahden perheen välille elinikäinen ystävyys. Vaiheikkaan elämänsä varrella Jeesus viivähti tässä talossa tämän jälkeen vielä monta kertaa. [1375:3]

Betanian Maria suoritti ikimuistettavan Jeesuksen jalkojen ja pään voitelun kuusi päivää ennen pääsiäistä vuonna 30 jKr., jolloin Jeesus apostoleineen oli viimeisellä matkallaan Jerusalemiin.

– – *Lasaruksen sisar Maria astui esiin tilaisuutta [juhla-ateriaa, kirj. huom.] sivusta katsovien naisten joukosta, meni sinne, missä Jeesus lepäsi kunniavierana, ja ryhtyi avaamaan suurta alabasteriruukkua, joka sisälsi erittäin harvinaista ja kallista tuoksuöljyä. Ja voideltuaan Mestarin pään Maria alkoi kaataa voidetta hänen jaloilleen samalla tukkansa alas laskien ja pyyhkien Jeesuksen jalat hiuksillaan.* [1879:3]

Kaikki olivat tyrmistyneitä ja Juudas Iskariot suorastaan katkeroitunut, kun Jeesus sanoi:

– – *köyhät teillä on aina keskuudessanne – – mutta minä en ole aina luonanne, sillä menen kohta Isäni tykö. Tämä nainen on jo kauan säästellyt tätä voidetta ruumiini hautaamista varten, ja kun hänestä nyt tuntui hyvältä suorittaa tämä voitelu jo ennen kuolemaani, älköön häneltä sellaista mielitekoja kiellettäkö. Maria – – tällä teollaan – – osoittaa uskovansa, mitä olen sanonut kuolemastani ja ylösnousemuksestani taivaassa olevan Isäni tykö. – – pikemminkin on niin – – että tulevana aikoina aina, kun tätä evankeliumia saarnataan, ja olipa se missä maailman kolkassa tahansa, puhutaan hänen teostaan häntä hyvällä muistellen.* [1879:4]

Niin mekin!

”Syntinen nainen”

”Syntisestä naisesta” puhutaan Luukkaan evankeliumissa 7:36–38 ja *Urantia-kirjassa* sivuilla 1651–1653: Jeesus oli kutsuttuna aterialle fariseus Simonin luo (v. 28 jKr.). *Urantia-kirjassa* kerrotaan tästä tapauksesta. *Urantia-kirjan* mukaan Maria Magdaleena tuli mukaan evankeliumitoimintaan vasta v. 29 jKr., eikä tekstistä mitenkään voi saada sitä käsitystä, että ”syntinen nainen” ja Maria Magdaleena olisivat yksi ja sama henkilö. Tästä ”syntisestä naisesta” kerrotaan seuraavaa:

Tämä nainen oli koko Jerusalemissa varsin tunnettu erään niin kutsutun korkealuokkaisen ilotalon entisenä emäntänä. – – Jeesuksen opetukset omaksuttuaan hän oli sulkenut pahamaineisen liikeyrityksensä ja oli johdattanut useimmat kanssaan toimineista naisista omaksumaan evankeliumin ja muuttamaan elämäntapansa. Tästä huolimatta fariseukset yhä halveksivat häntä suuresti, ja hänen oli pakko antaa hiustensa riippua vapaasti, mikä oli porttouden merkki. Tämä nimeltä mainitsematon nainen oli tuonut mukanaan suuren pullon tuoksuvaa voidetta, ja Jeesuksen takana seisten Jeesuksen nojautuessa aterioidessaan lavitsaansa hän ryhtyi voite-

lemaan tämän jalkoja, samalla kun hän myös kasteli Jeesuksen jalat kiitollisuudesta kummunneilla kyynelillään ja kuivasi ne päänsä hiuksilla. Ja tämän voitelemisen suoritettuaan hän yhä itki ja suuteli Jeesuksen jalkoja. [1651:7–1652:0]

Fariseus Simon paheksui syvästi tilannetta. Mutta kääntyen ympäri, naisen puoleen, ja häntä kädestä ottaen ja nostaan hänet seisomaan Jeesus sanoi naiselle:

”Olet totisesti katunut synteesiä, ja ne on anteeksi annettu. Älä masennu kanssaihmitesijä ajattelemattomasta ja epäystävällisestä suhtautumisesta, vaan jatka vaellustasi taivaan valtakunnan ilossa ja vapaudessa.” [1652:1]

Magdalan Maria

Magdalan Maria esiintyy *Urantia-kirjassa* ensimmäisen kerran sivulla 1680, jossa Martta ja Raakel vuoden 29 jKr. naisten evankelistaryhmästä saivat Maria Magdaleenan käsittämään, että valtakunnan ovet ovat auki myös ”hänenkaltaisilleen”. Eli Maria Magdaleenasta on kerrottu seuraavaa:

Tätä naista vähän väliä koetelleiden onnettomien sattumusten johdosta samoin kuin sen seurauksena, miten kunniallinen yhteiskunta suhtautui naisiin, jotka tekivät tällaisia harkintavirheitä, hän oli ajautunut erääseen Magdalan pahamaineisista nurkkakunnista. [1680:1]

Vatikaanin 2. kirkolliskokous (1962-1965) omisti roomalaiskatolisen messukirjan uudistamisen yhteydessä Maria Magdaleenan nimikkopäivän evankeliumitekstiksi evankeliumista Johanneksen mukaan luvun 20 jakeet 1–18, jossa tekstin keskipisteenä on Maria Magdaleenan ja ylösnousseen Herran kohtaaminen. Messukirjan tekstissä todetaan:

”Magdalan Maria oli yksi niistä naisista, jotka kulivat Jeesuksen mukana hänen matkoillaan. Hän oli läsnä Jeesuksen kuollessa ja näki hänet ensimmäisenä ylösnousemuksen jälkeen (Mark. 16:9). Marian palvontaa yleistyi lännen kirkossa etenkin 1100-luvulla.”

Ortodoksisessa kirkossa Maria Magdaleenaa muistellaan 22. päivänä heinäkuuta, hän on ”Apostolien vertainen Magdalan Maria, mirhantuojanainen”. Myös Ranskassa Magdalan Marian juhlapäivä on heinäkuun 22. päivä, jolloin siellä myydään Maria Magdaleenan nimikkoleivosta. ”Madeleine” on noussut maailmanlaajuiseen kuuluisuuteen **Marcel Proustin** teoksen *Kadonnutta aikaa etsimässä* myötä.

Lisäksi Luukkaan evankeliumissa kerrotaan seuraavaa:

”Sen jälkeen Jeesus kulki kaupungista kaupunkiin ja kylästä kylään julistaen ilosanomaa Jumalan valtakunnasta. Hänellä oli seurassaan kaksitoista opetustaan sekä muutamia naisia, jotka hän oli parantanut taudeista ja vapauttanut pahojen henkien vallasta. Näitä olivat Magdalan Maria, josta hän oli ajanut ulos seitsemän pahaa henkeä, Johanna, jonka aviomies Kuusas oli Herodeksen korkeita virkamiehiä, sekä Susanna. Lisäksi oli monia muita naisia, ja kaikki nämä avustivat heitä omilla varoillaan.” (Luuk. 8:1-3)

Urantia-kirjasta ei löydy kuvausta, jossa Jeesus ajaisi

ulos Maria Magdaleenasta riivaajia eli kapinallisia keskiväliolentoja.

Magdalan Maria kuului niiden naisten ryhmään, jotka *eivät olleet sitä mieltä, että Jeesusta olisi asianmukaisesti valmistettu hautaanpanoa varten* [2013:6]. Naiset, jotka viipyivät tuona iltana, perjantai-iltana, haudan äärellä, olivat Magdalan Maria, Klopaksen vaimo Maria, Jeesuksen äidin toinen sisar Martta ja Sepforiin Rebekka.

– – *he sopivat keskenään menevänsä takaisin Joosefin kotiin, lepäävänsä sapattipäivän yli, laittavansa valmiiksi yrtejä ja voiteita ja palaavansa paikalle sunnuntaiamuna valmistamaan Mestarin ruumiin asianmukaisesti kuolonunta varten.* [2013:6]

Vähän ennen kello kolmea tänä sunnuntaiamuna, kun ensimmäiset päivän merkit alkoivat näkyä idässä, viisi näistä naisista lähti Jeesuksen haudalle. He olivat valmistaneet suuret määrät erityisiä palsamointivoiteita, ja he kantoivat mukanaan useita pellavakääreitä. Heidän tarkoituksenaan oli antaa Jeesuksen ruumiille perusteellisempi kuolinvoitelu ja kietoa se huolellisemmin uusiin kääreisiin. [2025:4]

Naisjoukkoon, joka lähti suorittamaan tätä Jeesuksen ruumiin voitelua, kuuluivat Maria Magdalalainen, Alfeuksen kaksosten äiti Maria, Sebedeuksen veljesten äiti Salome, Kuusaan vaimo Joanna ja Ezra Aleksandrialaisen tytär Susanna. [2025:5]

Haudalle tultuaan he havaitsivat kiven olevan pois ja kauhukseen myös Mestarin ruumiin olevan pois. Haudalla tilannetta pohtiessaan he havaitsivat muukalaisen, jonka puoleen Maria Magdaleena kääntyi kysymyksineen. Muukalainen, Jeesuksen morontiahahmossa, *puhutteli Magdalenaä tutulla äänellä ja sanoi: ”Maria.” Ja kun Maria kuuli tuon sanan, joka merkitsi tutuksi käynnyttä myötätuntoa ja kiintymyksellistä tervehdystä, hän tiesi äänen Mestarin ääneksi, ja hän syöksyi polvilleen Mestarin jalkojen juureen huudahtaen: ”Herrani ja Mestariini!” Ja kaikki muutkin naiset tunnistivat, että heidän edessään seisoj Mestari kunnialla kruunatussa hahmossa, ja he polvistuivat kiireesti hänen eteensä.* [2026:4]

Ja tästä alkoi tapahtumasarja, ”tyhjän haudan todistus”, joka edelleenkin on yksi kristillisen kirkon kulmakivistä, joille se on rakennettu ja joka huipentuu riemukkaaseen pääsiäissunnuntain julistukseen: ”Jeesus on ylösnoussut, totisesti ylösnoussut!”

Lähdeteokset

- Suomen teologisen instituutin aikakausikirja *Uuden aikakauden uskonnollisuus* (2000)
- *IUA-Journal* (1998)
- Elaine Pagels, *Gnostilaiset evankeliumit*
- *Raamattu*
- *Urantia-kirja*
- *Nag Hammadin kätketty viisaus* (2005)
- *Koodin salaisuudet, opas Da Vinci -koodin mystereihin*, toim. Dan Burstein
- Susan Haskins, *Mary Magdalen: Myth and Metaphor* (1993)

Elämämme tarkoitus

Yhteiskuntamme ongelmia voidaan ratkoa kahdella eri tavalla. Voimme keskittyä ongelmien seurausten hoitoon lisäämällä poliiseja ja kehittämällä "isovehi valvoo" ja "naapuri kyttää" -järjestelmiä. Tämä ei kuitenkaan ole kestävä ratkaisu, sillä se ei poista ongelmien alkuperäisiä syitä. Kestävämpi ratkaisu on ongelmien ja pahoinvoinnin alkuperäisten syiden etsintä ja korjaaminen. Tätä työtä voidaan tehdä monella eri tavalla ja monen eri tahon toimesta.

Ihmisen tasapainoisen kehityksen kannalta on erittäin tärkeää, että hänelle tarjotaan erilaisia rehellisen kritiikin ja huumorin kestäviä ajatusmalleja, kun hän pohtii elämänsä merkitystä omassa mielessään, muuten hän voi itsekseen päätyä väärin ratkaisuihin. Jokainen ihminen pohtii näitä asioita jossain elämänsä vaiheessa.

Elämämme tarkoitus – on se peruskysymys, johon vastaamalla voimme johtaa lukemattoman määrän erilaisia johtopäätöksiä ja käytännön elämän ratkaisuja. Voimme helposti päätyä itsekkyyteen, epätoivoon ja väkivaltaan, jos emme ymmärrä elämämme tarkoitusta oikein.

Meidän on erittäin vaikea ymmärtää, miksi olemme syntymästämme asti epätasa-arvoisia ja miksi maailmassa on niin paljon vääryyttä. Voimme kuitenkin ymmärtää tämän, jos mietimme, millaista olisi elää virheettömässä yhteiskunnassa, jossa vallitsisi täydellinen tasa-arvo sekä taloudellinen ja henkinen hyvinvointi, kaikilla olisi rahaa tarpeeksi ja ihmiset olisivat aidosti ystävällisiä toisilleen. Mitä me voisimme oppia tällaisessa yhteiskunnassa – emme juuri mitään. Lisäksi elämä olisi tylsää, koska elämämme suurin haaste olisi tasoituksen pienentäminen golfissa.

Ainoastaan tällaisessa epätäydellisessä maailmassa, missä me juuri nyt elämme, voimme oppia myötätuntoa, kärsivällisyyttä ja oikeudenmukaisuutta käytännön kokemusten avulla. Voimme myös harjoitella vapaan tahdon käyttöä sekä tehdä virheitä ja oppia niistä. Samalla voimme auttaa lähimmäistämme tuhannella eri tavalla sekä oppia ylittämään oman itsekkyytemme. Voimme kaikki osallistua tähän työhön auttamalla lähimmäisiämme vastoin käymisissä ja murheissa, mutta myös ilon jakamisessa. Tärkeimmät asiat elämässä ovat ilmaisia.

Yhteiskuntamme pelisääntöjä tulee kehittää jatkuvasti oikeaan suuntaan, sillä muussa tapauksessa vapaa markkinatalous kuten myös kommunistinen suunnitelmatalous johtavat siihen, että omaisuus kasautuu muutamalle suvulle. Näin käy, ellei tuloja ja

omaisuutta tavalla tai toisella tasata. Tämä on helpo testata vaikka Monopoli-pelin avulla.

Elämän tarkoitus ei voi olla, että 90 % ihmisistä elää köyhyydessä ja 10 % yltäkylläisyydessä. Ei voi myöskään olla oikein rikkaiden vanhempien lapsia kohtaan, että he saavat kaiken valmiina, sillä näin heiltä riistetään mahdollisuus oppia mm. ahkeruutta ja kärsivällisyyttä. Kaikki ihmiset tarvitsevat työtä, jotta he voivat kokea itsensä tärkeiksi. Yhteiskuntamme kehitystyössä kannattaa aina hyödyntää ihmisen myötäsytystä halua hyötyä omasta työstään. Voimme kuitenkin pohtia, tarvitaanko yhden ihmisen motiivointiin 50 tuhatta euroa vai 50 miljoonaa euroa?

Yhteiskuntamme tulee vähitellen hyväksyä ja hyödyntää myös se tosiasia, että ihmisten sosiaalinen käyttäytyminen riippuu ratkaisevasti myös heidän uskonnollisesta maailmankuvastaan. Ihminen ajautuu helposti kateuteen ja katkeruuteen, jos hän uskoo elämän loppuvan kuolemaan, koska elämässä jää aina jotain saavuttamatta. Katkeruutemme ja pelkomme kuitenkin haihtuu, jos löydämme sielussamme elävän Jumalan hengen. Silloin voimme olla varmoja siitä, että elämämme jatkuu ikuisesti, jos niin haluamme. Ensimmäisen kerran elämässämme olemme tasa-arvoisia vasta kohdatessamme kuoleman, koska omaisuutemme tai ystävämme eivät voi meitä auttaa, kun teemme oman valintamme ikuisen elämän ja kuoleman välillä.

Kouluissa kaikille oppilaille tulee kertoa maailman eri uskonnoista ja niiden ajatuksia tulee voida kriittisesti arvioida. Kaikilla ihmisillä on oikeus saada tietoa omien valintojensa tueksi, koska tietämättömiä ihmisiä on paljon helpompi johtaa harhaan. Vain moniarvoisen koulutuksen ja sivistyksen avulla voimme lisätä yhteiskuntamme sisäistä ja ulkoista suvaitsevaisuutta sekä turvallisuutta.

Elämäämme leimaa epävarmuus syntymästämme asti, koska emme voi olla täysin varmoja oikeastaan mistään. Voimme uskoa tieteeseen, taiteeseen, politiikkaan tai ystäviimme. Voimme uskoa myös ateismiin, mutta epäily säilyy mielessämme, koska emme voi löytää ateismille tieteellisiä todisteita. Ainoa asia tässä maailmassa, mistä voimme olla varmoja, on, että Jumala rakastaa meitä.

Antti Roine, Ulvila 11.11.2007

Urantia-kirjan uudelleen lukemisesta

Kun me Lempäälän opintoryhmässä aloimme talvella 2006 uuden lukukerran *Urantia-kirjasta*, päätimme toteuttaa sen paljon perusteellisemmin kuin ensimmäisellä kerralla. Tällainen todellinen paneutuminen kirjan ilmoitukseen oli koettu hyvin tarpeelliseksi jo ensimmäisen lukukerran edistyessä loppuaan kohti. Me ikään kuin kypsytimme ymmärtämään sanoman sisältöä luku luvulta paremmin ja paremmin. Edistytimme Urantia-ilmoituksen pohtimisen auttamana omien ajatuskukujemme verran ja koimme siitä kasvavaa kiitollisuutta päivittäin.

Niinpä aloimme kirjan toisen systemaattisen opiskelukerran lukemalla kotona esipuheen kaikkiaan viiteen kertaan ja keskustelimme sitä pohtien kahden viikon välein samat viisi kertaa. Siis käytimme yhteensä kymmenen viikkoa tarpeeksi hyvän pohjan luomiseksi tälle uudelle mahdollisimman perusteelliselle opiskelukierroksellemme.

Urantia-kirjan ensimmäisellä opiskelukerralla paneuduimme innolla erikoisesti uusien näkökulmien tarkkaan havaitsemiseen ja löytämiseen. Tällä toisella kerralla näyttäisi pääpaino olevan tietoisessa paneutumisessa Isämme asioiden syvenevään ja laajenevaan ymmärtämiseen, että käsittäisimme paremmin osina ja kokonaisuuksina sitä todellisuutta, jota tämä Viides ilmoitus (s. 1007) on tehty valaisemaan. Siis opettamaan Paratiisin Isämme suurenmoista rakkautta meitä vilpittömästi uskovia lapsiaan kohtaan.

Aika tarkasti yhdeksän vuotta kului ensimmäiseen lukukertaan ja nyt näyttää menevän jonkin verran kauemmin johtuen siitä, että useampaan kertaan tarkasteltavia lukuja on tällä kertaa enemmän kuin ensimmäisellä kerralla. Mehän siis etenemme luku kerrallaan ja tapaamme kahden viikon välein. Sanoinkin viime kerralla, että jos tämä fantastinen Isä-ilmoitus ehdittäisiin käydä sata kertaa näin läpi, sadannella kerralla kai menisi kaikkein pisimpään, koska olisimme jokaisella kerralla oppineet saamaan irti tästä ihmeellisestä sanomasta aina edelliskertaa enemmän!

Urantia-ilmoituksen sanoma on ehtymätön

Tällä toisella opiskelukerralla löytyy jokaisesta luvusta usein odottamattoman paljon aivan uudelta tuntuva. Ryhmämme on myös kasvanut alun kolmesta etsijästä kahdeksan löytäjä-yksilön tarkoitus-hakuiseksi, enemmän pohdiskelevaksi ja paremmin ajattelevaksi sekä hyvin tiedostavaksi ryhmäksi. Myös koko Urantia-sanoman sisältö näyttää aukenevan jokaisella läpilukemisella aina ennen kokemattomalla tavalla sekä sanoi-

na ja lauseina että asiayhteyksinä ja tietysti tästä seurauksena koemme yhä suurempaa täydellistä luottamusta toisiimme ja tähän verrattomaan, jopa aivan ylittämättömään ilmoitukseen todellisuudesta, jota kaikki kutsumme Elämäksi!

Meillä jokaisella on usein paljonkin kyseltävää ryhmältä ja samalla tuomme omat huomiomme vastauksina tai muuten esille otettuina koko ryhmän käyttöön. Myös hyvää tuottava, rakastava ja luottamuksellinen suhtautumisemme keskenämme on kehittynyt, voipa sanoa, kaiken suvaitsevaksi samalla kaiken jakamisen perusteella, jolla nykyisin jo toisen kymmenen kokemusvuosia jaamme ja koemme. Toki kaikki edellä kertamani tuo ripauksen myös innostavaa kosmista viisautta koko ryhmämme kanssakäymiseen ja avoimiin keskusteluihimme. Mekin edistymme kaiken aikaa!

Pohjakokemusta

Siis mukaan mahtuu noin kymmenen vuotta yhteisiä kokemuksia ensimmäisellä opiskelukerralla. Tämä aika sisältää noin kaksisataa ryhmätapaamista, mukana oli keskimäärin kuusi henkilöä joka kerralla. Yhteisiin kokemuksiin kuuluu noin kaksikymmentä kesä- ja talvipäivätapaamista, mukana on ollut keskimäärin kolmekymmentäviisi henkilöä joka tapaamisessa. Lisäksi on ollut yli neljä tuhatta antoisaa yksinlukemisen tuntia sekä kaikenlaisia pätkäilyjä muutamia tuhansia tunteja jo mainituissa ja muissa tapahtuneissa tapaamisissa. Tämä kaikki ainakin tulee ottaa huomioon, kun mietitään, millaiselle pohjalle toinen systemaattinen ryhmäopiskelukerta rakentuu silloin, kun aineistoa tarjoaa ainakin tähän saakka ylittämätön Viides ilmoitus eli *Urantia-kirja*.

Näitä lukuja tuon tässä ilmi vain sen vuoksi, että kyllä yhdenkin kirjamme läpiopiskelun satona luontuu varmasti valmiutta viedä varsin tietoisena eteenpäin tätä valtavaa sanomaa Paratiisin Isästämmme ja hänen rakkautensa ilmenemästä ihmisen kokemuksena ja hänen mittaamattoman perheensä yhtenä armoitettuna jäsenenä eläen.

Pelkkää etuoikeutta on kertoa elämisen todellisuudesta ja jakaa tietämystään sinne, missä on edes jonkinlaista valmiutta ja ennen kaikkea vastaanottamishalua suoralle, kaikkia ihmisen avuja peräänkuuluttavalle sanomalle yhteisestä Paratiisin Isästämmme, jonka kautta pääsee tasa-arvoisesti hyväksytyksi ikuisen Elämänperheeseen.

Uskon, että jotenkin edellä kerrotulla tavalla on tämä ensimmäinen suomalaisen käännöksen vuosikymmen kulunut muuallakin maassamme ja toinen on jo hyvässä vauhdissa lähestymässä puolta väliään, joten valmiuksia täytyy olla riittävästi entistä aktiivisempaan toimintaan. Siispä rohkeasti vain liikkeelle, siskot ja veljet!

Virallinen esite

Koulutustoimikunnan alkuun panemana sekä koko hallituksen työstämänä ja hyväksymänä on Suomen Urantia-seuralle saatu nyt virallinen esite, jossa tuodaan julki seuramme koko tarkoitus ja toiminta yhdelle A4:lle tiiviisti koottuna pakettina. Esitteitä saa seuramme sihteeriltä.

Vaikka minun täytyy jättää koulutustoimikunnan puheenjohtajan homma, kun neljä vuotta tulee täyteen ensi vuonna, saa esimerkiksi ns. Isän asioissa mielellään ottaa yhteyttä, samoin kuin yleensä Urantia-sanomaan liittyvissä asioissa, mutta seuramme johtamisen ja toiminnan pyörittämisen jätän jatkossa täysin seuraajalleni ja muille hommiinsa valituille.

Toki itsellenikin on jo toinen vuosikymmen loppupuoliskollaan menossa kaikkiaan Urantia-sanoman innoittamaa, yhä enemmän kiitoksen täyttämää elä-

mää, tämän valtavan ilmoituksen edesauttamana. Näin on koko elämäni muuttunut kokoaikaiseksi kiitokseksi tästä mielen kuvituksen ääri rajoja siirtävää elämisenarmosta, jota olen jo saanut kokea.

Ja toki kaikki nämä kokemusvuodet myös erilaisissa Suomen Urantia-liikkeen tehtävissä ovat olleet hyvin antoisia myös minulle ja siksi suosittelen varsinkin nuoremmille lämpimästi osallistumista henkilökohtaisesti liikkeemme monenlaiseen toimintaan. Älkää antako meidän iäkkäiden dominoida tässäkin Isämme asiassa, jota parempaa ja suurempaa ei löydy koko kosmoksesta!

Ei ole oma asiani arvioida itseäni, mutta hyväksi rohkaisuksi jokaiselle haluan tuoda esille, että edellä kirjoittamani on luonut varmaa pohjaa puhua ja keskustella Isämme ihmeellisestä asiasta kenelle hyvänsä ja missä tahansa. Ja pidän nöyrästi kaikkea tätä suurimpana etuoikeutenani omalla taivastielläni, vilpittömänä päämääränäni Isämme kaltaisuus ja määränäänäni Paratiisi – ja aion käyttää kiittollisuudella tätä etuoikeuttani ”mansioihin” siirtymiseeni saakka!

Lempeästi täältä Lempäälästä kaikille kaikkea hyvää toivottaen edelleen ensi vuodeksikin!

Veljenne **Kalle Krekilä**

Mitä Urantia-kirja sanoo Raamatusta

Seppo Kanerva

Osa 2/2

Artikkeli on aikaisemmin julkaistu Heijaste-lehdessä 3/1999.

2. *Urantia-kirjan* luonnehdintoja Raamatusta

Raamattua pidetään ”pyhänä kirjana”, onhan sen virallinen nimikin ”Pyhä Raamattu”. *Urantia-kirjan* opetus ”pyhistä kirjoista” on erittäin realistinen, mutta ei sen mukainen, miten pyhiin kirjoihin yleisesti suhtaudutaan. *Urantia-kirja* opettaa: *Sanoistakin tuli lopulta fetissejä, aivan erityisesti niistä, joita pidettiin Jumalan sanoina. Monien uskontojen pyhistä kirjoista on näin tullut fetisistisiä vankiloita, jotka sulkevat ihmisen hengellisen mielikuvituksen muuriensa sisäänsä.* [969:4] *Mitä tulee niihin fetissikirjoitusten kokoelmiin, joita eri uskonnonharjoittajat pitävät pyhinä kirjoina, niin niiden osalta ei uskota pelkästään, että se, mitä kirjassa on, on totta, vaan myös, että kirjaan sisältyy joka ainoa totuus.* [969:5] Jeesus ei koskaan sanonut, että Raamattu on totuus. Hän sanoi itseään tarkoittaen: ”Minä olen tie, totuus ja elämä.”

Rukoilua käsittelevässä kohdassa muiden muassa pyhistä kirjoista lausutaan jyrkkä tuomio: *Ja aikanaan rukoilu tulee kytketyksi lukuisiin toissijaisiin tekijöihin, joista toiset ovat hyödyllisiä, toiset, kuten papit, pyhät kirjat, palvontamenot ja seremonianormit, taas ehdottomasti vahingollisia.* [999:2]

Urantia-kirja luonnehtii Raamattua monella tavalla; tässä yksi, jossa Raamatun taustaksi on asetettu alkeellisin kehitysuskonto:

Mutta kehityksen etenemistä toki merkitsee se, että lakaan pelkäämästä villiheimon päällikön kynnensirufetissejä ja siirrytään palvomaan verratonta kirjeiden, lakien, legendojen, allegorioiden, myyttien, runojen ja kronikoiden kokoelmaa. Nämä kirjeet, legendat ja muut kun sentään heijastavat monien vuosisatojen kuluessa seuloutunutta moraalista viisautta ainakin siihen aikaan ja hetkeen saakka, jolloin ne koottiin ”pyhäksi kirjaksi”. [969:7]

Vaikka Raamatulle tietenkin tulee antaa se arvo, joka sille kuuluu, *Urantia-kirja* ei kaihda puuttumasta siinä esiintyviin vääriin käsityksiin. Seuraavana yksi tällainen toteamus kohdasta, jossa kerrotaan kehityskuntojen sanktioimasta keinosta saada selville vaimon uskottomuus:

Mitään ihmeteltävää ei ole siinä, että heprealaiset ja muut puoliksi sivistyneet heimot kolmetuhatta vuotta sitten harrastivat tällaisia primitiivisiä oikeudenkäytön muotoja, mutta sangen hämmästyttävää sen sijaan on, että ajattelevat ihmiset myöhemmin säilyttäisivät tällaisen barbaarisen jäänteen pyhien kirjoitusten kokoelman sivuilla. Asiaa järjellä ajatellen luulisi olevan itsestään selvää, ettei kukaan jumalallinen olento ole koskaan antanut kuolevaiselle ihmiselle tällaisia kohtuuttomia ohjeita epäillyn aviollisen uskottomuuden selville saamisesta ja oikeuskäsittelystä. [795:5]

Kun ”pyhät kirjat” eivät ole kahlehtimassa ihmisen ajattelua, se on vapaata ja yltää hämmästyttäviin saavutuksiin: *Kreikassa taas pappien ja ”pyhien kirjoitusten” lähes täydellinen puuttuminen jätti ihmismielen vapaaksi ja kahlitsemattomaksi, minkä tuloksena oli hätkähdyttävän syvällisen ajattelun kehittyminen.* [1079:4]

Jeesus sanoi apostoleilleen: *Isämme tosiaankin puhui Mooseksen, Elian, Jesajan, Aamoksen ja Hoosean kautta, mutta hän ei lakannut jakamasta maailmalle totuuden sanoja, kun nämä entisaikain profeetat vaikenivat.* [1731:0] Tulkitseen Jeesuksen sanat niin, että Universaalinen Isä ei suoraan kuitenkaan puhunut Mooseksen, Elian, Jesajan, Aamoksen ja Hoosean kautta, vaan Jeesus sovitti puheensa kuulijakuntansa ymmärryksen mukaiseksi eikä ryhtynyt tarkemmin selvittämään, keneltä taivaalliselta olenolta mainitut profeetat saivat innoituksensa. Kohdassa 1732:3 Jeesus sanoo apostoleilleen, että heprealaisten tehtävänä oli paljastaa ikuinen Jumala yhä laajemmassa määrin ja totuudenmukaisemmin koko maailmalle.

Uudesta testamentista sanotaan: *Uusi testamentti on melkein kokonaan omistettu, ei Jeesuksen tärkeän ja innoittavan uskonnollisen elämän kuvaamiseen, vaan Paavalin uskonnollisen kokemuksen käsittelemiseen ja hänen omakohtaisten uskonnollisten vakaumustensa kuvailemiseen. Ainoan merkitävän poikkeuksen äsken sanotusta muodostavat Matteuksen, Markuksen ja Luukkaan evankeliumin muutamien osien lisäksi Heprealaiskirje ja Jaakobin kirje. Pietarikin muisteli kirjoituksissaan Mestarinsa henkilökohtaista uskonnollista elämää vain yhden kerran. Uusi testamentti on verraton kristillinen dokumentti, mutta se on vain vähäiseltä osin jeesuslainen.* [2091: 10]

Abilassa syyskuussa 29, Dekapoliin kiertomatkan aikana, apostoli Natanael esitti Jeesukselle seuraavan pyynnön: *”Mestari, voisitko uskoa minun tietooni, mikä on totuus kirjoituksista?”* Natanael oli pannut merkille, että Jeesus opetti pyhistä kirjoituksista vain osan, Natanaelin mielestä parhaan osan. Natanael päätteli niin ikään oikein, että Jeesus torjui rabbien opetuksen siitä, että Lain sanat ovat suoraan Jumalan sanoja, jotka ovat olleet Jumalan huomassa jo ennen Abrahamin ja Mooseksen aikoja. Jotkut kristityt uskovat tähän väitteeseen edelleen. Jeesus vastasi Natanaelille, mutta koska apostolit Natanaelia lukuun ottamatta eivät olisi olleet valmiita kuulemaan tätä totuutta, Jeesus sanoi Natanaelille, ettei tämä saanut kertoa heidän keskustelunsa sisältöä muille apostoleille. Jeesuksen vastaus paljastetaan kokonaisuudessaan vasta *Urantia-kirjan* kohdissa 1767:3–1769:1. Kysymyksessä on yhtäjaksoisin ja perusteellisin Raamattua tai oikeastaan vain Vanhaa testamenttia koskeva arviointi *Urantia-kirjassa*.

Jeesus sanoi Natanaelille muun muassa: *”Mooseksen lain sanoja ja kirjoitusten sisältämiä opetuksia ei ollut olemassa ennen Abrahamia. Kirjoitukset on vasta lähimenneisyydessä koottu hallussamme nyt olevaksi kokoelmaksi. Vaikka ne sisältävätkin sen, mikä juutalaisten korkeammassa ajattelussa ja kaipauksissa on parasta, ne sisältävät myös paljon sellaista, joka ei vähääkään edusta taivaassa olevan Isän luonetta ja opetuksia...”*

”Nämä kirjoitukset ovat ihmisten aikaansaannos. Jotkut heistä olivat pyhiä miehiä, jotkut vähemmän pyhiä. Näiden kirjojen opetukset edustavat niiden aikojen näkemyksiä ja valistuneisuuden laajuutta, joilta ne ovat peräisin. Myöhemmät kirjoitukset ovat totuuden paljastuksena luotettavampia kuin varhaisemmat. Kirjoitukset ovat puutteellisia ja täysin ihmisperäisiä, mutta älä erehdy siinä, että ne toki ovat paras kokoelma uskonnollista viisautta ja hengellistä totuutta mitä koko maailmasta on tällä haavaa löydettävissä.”

”Monetkaan näistä kirjoista eivät ole niiden henkilöiden kirjoittamia, joiden nimeä ne kantavat, mutta seikka ei millään muotoa vähennä niihin sisältyvien totuuksien arvoa... Kirjoitukset sisältävät paljon, hyvin paljon sellaista, joka on totta, mutta nykyisen opetuksesi valossa tiedät näiden kirjoitusten sisältävän myös paljon sellaista, joka antaa väärän kuvan taivaassa olevasta Isästä...”

”Natanael, älä milloinkaan hetkeksikään myönnä itsellesi vapautta uskoa niihin kirjoitusten kohtiin, jotka kertovat sinulle rakkauden Jumalan määränneen esi-isäsi käymään taisteluun ja tappamaan kaikki vihollisensa... Tuollaiset kirjat ovat ihmisten, eikä kovinkaan pyhien ihmisten, sanoja. Ne eivät ole Jumalan sanaa. Kirjoitukset ovat aina heijasta-

neet ja tulevat aina heijastamaan niiden ihmisten älyllistä, moraalista ja hengellistä tasoa, joiden luomus ne ovat...”

”Valitettavinta ei ole pelkästään tämä erheellinen käsitys kirjoituskokoelman ehdottomasta täydellisyydestä ja sen opetusten erehtymättömyydestä, vaan näistä pyhistä kirjoituksista esitetty hämmäntävä virhetulkinta, joka on lähtöisin perinteiden orjuuttamilta Jerusalemin kirjanoppineilta ja fariseuksilta...”

”Totuuden arvovalta on juuri se henki, joka asuu sen elävissä ilmentymissä, eikä jonkin muun sukupolven vähemmän valaistuneiden ja henkeytetyiksi oletettujen miesten kuolleet sanat. Ja vaikka nämä entisajan pyhät miehet olisivatkin eläneet henkeytetyä ja hengentäyteistä elämää, se ei silti merkitse sitä, että heidän sanansa olisivat samalla tavoin hengellisesti inspiroituvia...”

”Pane tarkasti merkille sanani, Natanael, kun sanon, ettei mitään, mihin ihmislunto on kajoanut, voida pitää erehtymättömänä. Jumalallinen totuus voi tosiaankin säteillä esiin ihmismielen kautta, mutta aina vain suhteellisen puhtaana ja osittaisen jumalallisena. Luotu voi kaivata erehtymättömyyttä, mutta vain Luojilla se on.”

”... Väärä pyhydenpelko on estänyt uskontoa olemasta terveen järjen suojeluksessa. Menneiden aikojen pyhien kirjoitusten arvovallan pelko estää tehokkaasti tämän päivän vilpittömiä sieluja ottamasta vastaan evankeliumin uutta valoa, sitä valoa, jota nämä menneen sukupolven Jumalaa tuntevat ihmiset juuri niin kiihkeästi kaipasivat nähdä.”

”Mutta kaikkein surullisin piirre on se seikka, että jotkut tämän perinteisyyden pyhyden opettajista ovat varsin tietoisia tästä totuudesta. He ymmärtävät nämä kirjoitusten rajoitukset enemmän tai vähemmän täysimääräisesti, mutta he ovat moraalisia pelkureita, älyllisesti epärehellisiä. He tietävät, mikä on totuus pyhistä kirjoituksista, mutta katsovat paremmaksi salata tällaiset hämmäntävät tosiasiat kansalta. Ja tällä tavoin he vääristävät ja vääräntelevät kirjoituksia tehden niistä opaskirjasia, jotka puuttuvat arkipäivän elämän pienimpiinkin yksityiskohtiin, ja tehden niistä auktoriteetin ei-hengellisissä asioissa sen sijaan, että viittaisivat pyhiin kirjoituksiin moraalisen viisauden, uskonnollisen innoituksen ja menneiden sukupolvien jumalautuntevien ihmisten hengellisen opetuksen aarreaittana.” [1767:4–1769:1]

Uudesta testamentista *Urantia-kirjassa* todetaan muun muassa: Koettaessaan saada tietyt oman aikansa ryhmit suhtautumaan suopeasti Jeesuksen opetukseen apostoli Paavali kirjoitti monia ohje- ja kehotuskirjeitä. Muut Jeesuksen evankeliumin opettajat tekivät samoin, mutta kukaan heistä ei tullut ajatelleeksi, että jotkin näistä kirjoituksista myöhemmin koottaisiin yhteen... Jeesuksen opetusten ruumiillistumana... [1670:3]

Edellä totesimmekin jo *Urantia-kirjan* kritikoivan Uutta testamenttia siitä, että se ei ole jeesuslainen. Vaikka seuraava kritiikki koskee varsinaisesti kristinuskkoa, se sopii lähes sellaisenaan myös Uuden testamentin kritiikiksi.

[N]iin kutsuttu kristinusko, vaikka siihen sisältyy Mestarin evankeliumia enemmän kuin mihinkään muuhun uskontoon, sisältää myös paljon sellaista, jota Jeesus ei opettanut. Sen lisäksi, että alkuaikojen kristinuskoon sisällytettiin monia persialaisista mysteeriöistä peräisin olevia opetuksia ja paljon kreikkalaista filosofiaa, tehtiin kaksi suurta virhettä:

Pyrkimys yhdistää evankeliumiopetus suoraan juutalaiseen teologiaan, mistä ovat osoituksena kristilliset opinkappaleet sovituksesta – oppi siitä, että Jeesus oli se uhrattu Poika, joka tyydyttäisi Isän ankaran oikeuskäsityksen ja tyyntäisi jumalallisen vihan...

Mestarin ensimmäisten seuraajien toinen suuri kömmähdyks, virhe, johon kaikki myöhemmät sukupolvet ovat itsepin-taisesti tarrautuneet, oli se, että kristinoppi organisoitiin niin kokonaan Jeesuksen persoonan ympärille. Tämä kristinuskon teologiassa esiintyvä Jeesuksen persoonallisuuden ylenmääräinen korostaminen on johtanut hänen opetustensa hämärty-miseen ... Emme haluaisi vähätellä Jeesuksen persoonalle kuulu-vaa sijaa uskonnossa, joka toki kantakoon hänen nimeään, mutta emme soisi, että sille osoitettu huomio silti peittää varjoonsa hänen henkeytetyn elämänsä tahi syrjäyttää hänen pe-lastavan sanomansa: Jumalan isyyden ja ihmisen veljeyden. [1670:3–5]

3. *Urantia-kirjan* paljastamia entuudestaan tuntemattomia tai puutteellisesti tiedettyjä seikkoja

Urantia-kirjasta käy selville valtava määrä Raamattua, juutalaisuutta ja kristinuskkoa koskevia seikkoja, jotka eivät ole olleet tätä ennen ihmiskunnan tiedossa. Koko kirjan neljäs osa on tietenkin lähes kokonaan tällainen uusi ilmoitus. Mutta mainitsen lisäksi muutama tutkijoita askarruttavan ongelman, joihin *Urantia-kirja* antaa vastauksen:

- Jumalan ja jumaluuden absoluuttisuus
- MINÄ OLEN -käsite
- Kolminaisuus
- Universumin rakenne
- Jeesuksen elämä, sen ajoitus, ja hänen väärentämättömät opetuksensa
- Neitseestäsyntyminen
- Jeesuksen todellinen evankeliumi ja opetus taivaan valtakunnasta
- Jeesuksen toinen tuleminen
- Herran ehtoollisen sisältö ja merkitys
- Johannes Kastajan elämä ja sen ajoitus

- Apostolien nimet, iät, kohtalo
- Marian kohtalo
- Paavali Heprealaiskirjeen kirjoittajana
- Käsitys kirkosta Jeesuksen perustamana laitoksena
- Saatana ja Luciferin kapina
- Erhe, pahuus, synty, paatumus
- Ihmiskunnan synty
- Aatamin ja Eevan todellinen tehtävä; niin kutsuttu syntiinlankeemus
- Olemassaolon evolutionaarisuus
- Kokemuksen merkitys
- Hyvän ja pahan ongelma
- Melkisedek ja Abraham
- Ennaltamääräytymisoppi eli oppi siitä, että pelastetut on ennalta määrätty
- Ihmisen vapaa tahto
- Ajatuksensuuntaaja; omatunto
- Elämänpuu
- Nooan tarina ja taru vedenpaisumuksesta
- Naisten tasa-arvoisuus; naisevangelistat
- Ihmisen elämän tarkoitus

4. Joitakin Raamatun ja *Urantia-kirjan* välisiä käsitteellisiä ja ideationaalisia eroavuuksia

Vanhan testamentin jumalakuvan kehityksestä *Urantia-kirja* esittää kaksikin luonnehdintaa. Ensimmäinen niistä on Melkisedekin esitys (1052:4–1053:7) ja toinen Jeesuksen apostoleille kertoma selvitys (1598:2–1599:1). Mutta samaan seikkaan kiinnitetään huomiota myös kohdissa, joissa selvitetään profeettojen opetusta, sekä kohdassa, jossa Jeesus vastaa edellä mainittuun Natanaelin kysymykseen. Läheskään kaikki juutalaista uskontoa tai kristinuskoa tunnustavat eivät ole tajunneet tätä kehityskulkua, vaan uskovat edelleen, että Raamatusta löytyvät monet ja keskenään täysin ristiriitaiset jumalakuvat ovat kaikki oikeita. Tämä seikka ei ole selvinnyt edes kaikille raamatuntutkijoille.

Varhaiskristillinen uskontokunta alkoi tulkita Jeesuksen elämää, kuolemaa ja kuolleistanousua heprealaisten kirjoitusten valossa ja nähdä niissä Jeesukseen viittaavia ennustuksia, ja tällaista tulkintaa harrastetaan edelleen. *Urantia-kirja* ei tue tällaisia käsityksiä.

Raamattu mielletään Jumalan sanaksi ja Jumalan ilmoitukseksi. *Urantia-kirjan* mukaan Raamattu ei ole Jumalan sanaa ja sen ilmoituksellinen osuus on vähäinen rajoittuen jokseenkin kokonaan joidenkuiden profeettojen toteamuksiin ja Jeesuksen lausumiin sanoihin. Monia Jeesuksen sanoina Uudessa testamentissa esiintyviä toteamuksia Jeesus ei koskaan lausu-

nut. Monet hänen lausumansa ovat pahasti vääristyneet. Jeesuksen tosiasiallisesti lausumien sanojen löytäminen on hyvin vaikeaa ja jopa mahdotonta ilman *Urantia-kirjan* apua.

Raamatussa kerrotun historian väitetään olevan Jumalan tapa ilmoittaa itsestään.

Urantia-kirja vahvistaa kyllä, että Kaikkein Korkeimmat hallitsevat ihmisten valtakunnissa, mutta [k]aikki nykyiset uskonnot ovat pahasti hakoteillä, kun ne koettavat esittää ylikuonnollisen tulkinnan tietyistä ihmiskunnan historian aikakausista. Jos toki onkin totta, että Jumala on työntänyt kaitselmuksellista asioihin puuttumista merkitsevän Isän kätensä ihmiskunnan asioiden tapahtumavirtaan, on silti virhe pitää teologisia dogmeja ja uskonnollista taikauskoa sellaisena ylikuonnollisena kerrostumana, joka ilmaantuu tähän ihmiskunnan historian virtaan ihmetekojen vaikutuksesta. Se, että ”Kaikkein Korkeimmat hallitsevat ihmisten valtakunnissa”, ei muuta maallista historiaa niin kutsutuksi pyhäksi historiaksi. [1071:3]

Raamatun käsityksen mukaan Jumala solmi useita liittosuhteita kansaansa Israeliin; niissä hän lupasi tiettyjä seikkoja, jos myös Israel pitäisi sopimuksensa. Näitä liittosopimuksia olivat liitto Abrahamin kanssa, sopimus Nooan kanssa ja Siinain liitto. Niiden merkeinä ovat ympärileikkaus, sateenkaari ja sapatti. Jumalan kuningas Daavidin kanssa tekemän liittosopimuksen merkinä puolestaan on Jerusalemin temppeli ja Israelin voideltu kuningas.

Urantia-kirja ei tue yhtäkään näistä käsityksistä muutoin kuin siltä osin, että Makiventa Melkisedek valtuutti Abrahamin ja hänen jälkeläisensä toimimaan Melkisedekin opettamien totuuksien lähettiläinä.

Raamattu väittää, että Jumalalla oli erityinen suhde yhteen kansaan eli juutalaisiin ja että Messiaan johtama juutalainen ja jumalallinen maailmanvalta tulisi hallitsemaan maailmaa.

Urantia-kirjan mukaan Jumalalla ei ole suosikkeja; juutalaiset olivat vain sikäli valittu kansa, että heidän oli määrä viedä totuuden soihtu kaikkeen maailmaan, mutta ristiinnaulitsemisen ajankohdasta lähtien juutalaiset jätettiin päättämään lyhyt ja yht’äkkiä katkennut kansallinen elämäntaipaleensa kokonaan sen varassa, mikä heidän puhtaasti inhimillinen statuksensa oli Urantian kansakuntien joukossa. Israel oli kieltäytynyt vastaanottamasta sen Jumalan Poikkaa, joka teki sopimuksen Abraha-

min kanssa, ja se suunnitelma, että Abrahamin lapsista tehtäisiin soihdunkantajia, jotka veisivät totuuden valon maailmaan, oli lyöty säpäleiksi. Jumalallinen sopimus oli kumottu, ja heprealaiskansakunnan loppu lähestyi tihevin askelin. [1910:1]

Käsitys vanhurskauttamisesta eli eloonjäämiskelpoisuuden saavuttamisesta on Raamatussa sekava ja epäyhtenäinen. Melkisedekin opetusten mukainen käsitys uskon kautta tapahtuvasta vanhurskauttamisesta näkyy joidenkuiden profeettojen kirjoituksissa, mutta muissa kirjoituksissa ja myös muutamien profeettojen kirjoituksissa vanhurskauttamisen edellytyksenä pidetään Jumalan antaman lain noudattamista ja usein vielä niin, että koko kansan tulee pitää liittosopimuksensa Jumalan kanssa ja noudattaa lakia sekä syntiensä sovitukseksi uhrata tavaraa ja eläimiä. Tähän liittyvä vanhurskautumiskeino on ”hyvien töiden” tekeminen, ja ”hyvät työt” ovat nimenomaan lain ja niistä tehtyjen tulkintojen pohjalta laadittujen pikkutarkkojen määräysten noudattamista. Lain ja Jumalan kanssa tehtyjen sopimusten noudattamisesta seuraa menestys, niiden rikkomisesta eli synnistä seuraa kirous. Uudessa testamentissa vallitsevana näkemyksenä on Paavalin opetus, jonka mukaan kaikki ihmiset ovat perisyntien alaisia ja vain Jeesuksen ristinkuolema tarjoaa vanhurskautumisen ja pelastuksen perisyntien aikaansaamasta tuomiosta. Tämän mukaan vanhurskautumisen edellytyksenä on usko Kristuksen lunastustyöhön. Tämän lisäksi Uudessa testamentissa esiintyy myös käsitys vanhurskautumisesta hyviä töitä tekemällä.

Urantia-kirja kiistää perisyntien ja toistaa Melkisedekin opetuksen vanhurskauttamisesta. Vanhurskauttamisoppi esitetään Melkisedekin opetusta perusteellisemmin ja Jeesuksen opetuksin täydennettynä: *Rakastava taivaallinen Isä, jonka henki elää hänen maan päällä asuvissa lapsissaan, ei ole mikään jakautunut persoonallisuus – toisaalta oikeuden, toisaalta armon personoituma. Mitään välittäjää ei myöskään tarvita, jotta pääsisi osalliseksi Isän suosioista tai anteeksiantamuksesta. Jumalallista vanhurskautta ei hallitse tiukka, hyvitystä vaativa oikeudenmukaisuus; Isä-Jumala nousee tuomari-Jumalan yläpuolelle. [41:4] Syvin olemuksesi – jumalallinen Suuntaaja – panee sinut isoamaan ja janoamaan vanhurskautta, se luo sinuun tietyn kaipauksen jumalallista täydellisyyttä kohtaan. [1107:4] Jeesus vastasi: ... ”Pelastus on Isän antama lahja, ja sen paljastavat hänen Poikansa. Se, että puolestasi otat sen uskon kautta vastaan, tekee sinusta pie-*

nessä määrin jumalallisen, Jumalan pojan tai tyttären. Uskon kautta sinut vanhurskautetaan, uskon kautta sinut pelastetaan, ja tämän saman uskon kautta sinua viedään iäti eteenpäin enentyvään ja jumalalliseen täydellisyyteen johtavalla tiellä. Uskon kautta Abraham vanhurskautettiin, ja Melkisedekin opetusten kautta hän tuli tietoiseksi pelastuksesta. Kautta aikakausien tämä sama usko on pelastanut ihmisten poikia, mutta nyt Poika on tullut Isän tyköä tekemään pelastuksesta todellisemman ja hyväksyttävemmän.” [1682:5] Jeesus sanoi: ”Et voi ostaa pelastusta; et voi ansaita vanhurskautta. Pelastus on Jumalan antama lahja, ja vanhurskaus on luonnollinen hedelmä siitä, että elää hengestä syntyneitä elämää valtakuntaan kuuluvana poikana. Sinua ei pelasteta siksi, että elät vanhurskasta elämää; vaan paremminkin on niin, että sinä elät vanhurskasta elämää siksi, että sinut jo on pelastettu, siksi että olet tunnustanut pojan asemasi Jumalan antamaksi lahjaksi ja valtakunnassa suoritettavan palvelemisen maan päällä eletävän elämän suurimmaksi iloksi. Kun ihmiset uskovat tämän evankeliumin, joka on ilmoitus Jumalan hyvydestä, he tuntevat tarvetta omasta halustaan katua kaikkea, minä he tietävät synniksi. Poikautensa tajuaminen ei sovi yhteen synnintekemisen halun kanssa. Jotka uskovat valtakuntaan, isoavat vanhurskautta ja janoavat jumalallista täydellisyyttä.” [1683:2]

Urantia-kirjan mukaan ihminen itse tekee oman vapaan tahtonsa varassa päätöksen siitä, haluaako hän ottaa vastaan Jumalan lahjan eli haluaako hän maisen elämänsä jatkuvan ikuisena elämänä. *Se keino, jolla jäädään eloon, kätkeytyy niihin ihmistahdon mukautumiin ja niihin kuolevaisen mielen muodonmuutoksiin, joiden kautta tällaisesta jumalatietoisesta älyllisestä olennosta tulee asteittain hengen opettama ja lopulta hengen ohjaama. Tämä ihmismielen kehitys yhdistymästä aineen kanssa liitoksi hengen kanssa johtaa siihen, että kuolevaisen olennon mielen potentiaalisesti hengelliset osa-alueet muuntautuvat kuolemattoman sielun morontiarealiteeteiksi. Kuolevainen mieli, joka palvelee ainetta, tulee väijäämättä käymään yhä aineellisemmaksi, ja tämän seurauksena se tulee lopulta kärsimään persoonallisuuden hävittämisen. Hengelle antautunut mieli käy väijäämättä yhä hengellisemmäksi ja yltää lopulta ykseyteen eloon jäävän ja opastavan jumalallisen hengen kanssa, ja näin se saavuttaa pelastuksen ja persoonallisuuden olemassaolon ikuisuuden. [26:1]*

Kysymys pahasta ja kärsimisestä. Parhaatkin profeetat erehtyivät siinä, että he pitivät Jumalaa pahuuden lähteenä ja kärsimystä Jumalan aiheuttamana. Koska Vanhan testamentin mukaan Jumalan kaikki-

valtiuden ajatellaan tarkoittavan sitä, että Jumala määrää kaiken tapahtuvaksi, mikä tapahtuu, myös kärsimys ja paha olivat hänen aikaansaannoksiaan. Jumala myös käyttää aktiivisesti sekä hyvää että paha omien tarkoituksensa saavuttamiseksi. Mutta Raamattu ei ole tässäkään kohdin johdonmukainen, sillä Jumala esitetään myös kamppailemassa pahuutta vastaan. Koska Jumala tämän käsityksen mukaan on pahuuden lähde, Raamatun näkemys ei ole dualistinen sikäli, että pahuus olisi hyvän Jumalan vastavoima ja hänen kanssaan tasavertainen. Saman käsityksen mukaisesti Jumala on pahuutta vastaan taistellensa lopulta saavuttava voiton, joten hänen tahtonsa lopulta väijäämättä toteutuu. Epäjohdonmukaisuutta on siinäkin, että ihmissydän on profeetan opetusten mukaan toivottoman paha, mutta ihmisellä on kuitenkin vapaus ohjata sydäntään kohti hyvyyttä tai pahuutta. Raamatusta esiintyy käsitys, jonka mukaan paha on yhdistettävissä yliluonnollisiin olentoihin, jotka vastustavat Jumalaa ja uskovaisia. Jumala käyttää hyväkseen näitä ”pahoja henkiä”, ”petoksen henkiä” ja ”langenneita enkeleitä” lähettämällä heitä kiusaamaan ihmisiä ja vaikuttamaan heidän toimiinsa. Uuden testamentin mukaan nämä olennot ovat vastuussa jopa suurimmasta osasta maailmassa esiintyvää pahuutta. Kun ihmisiä kohtasi jokin onnettomuus, kuten sairaus, murhenäytelmä tai jokin katastrofi, siihen suhtaudutaan Vanhassa testamentissa niin, että Jumala on sen aiheuttanut; Uudessa testamentissa sen aiheuttajana nähdään enimmäkseen Saatana tai perkeleet.

Kärsiminen on paha. Raamatun näkemys kärsimisestä ei muodosta loogista kokonaisuutta. Raamatun perusnäkemysten mukaan Jumala hallitsee universumia palkkion ja rangaistuksen mekanismeja käyttäen. Kärsiminenkin siis on Jumalan aiheuttama kokemus. Se on kaikille rangaistus pahan tekemisestä ja synnistä; uskovien kohdalla se voi lisäksi olla tapa, jolla Jumala koettelee heitä. Kärsiminen johtaa ajattelemaan, että kärsimys on omalla kohdalla ainutlaatuista, ja tämä taas johtaa huomion kohdistumiseen omaan itseensä ja itsekeskeisyyden korostumiseen. Toisaalta tietoisuus siitä, että kärsimys kuuluu kaikkien kokemukseen, lisää sympatiaa ja lohduttamisen mahdollisuuksia. Se, että vääryydellä menestyvät eivät näytä saavan rangaistusta vaan säästyvän kärsimyksiltä, on johtanut ajatukseen viimeisestä tuomiosta eli että maailman lopulla vääryydet oikaistaan: uskolliset palkitaan ja syntiset väärintekijät tuomitaan helvetin kiitaan. Kärsimys esiintyy myös siinä omituisessa opissa, että toinen voi ottaa kärsiäkseen toisten tekemien pa-

hojen tekojen ja syntien rangaistuksen, eli niin kutsutussa sovitusopissa. Oppi Jeesuksen kärsimisestä, ristinkuolemasta ja lopullisesta uhrista on juuri tämän opin ilmentymä. Uskovaisten ja Jumalalle uskollisten kärsimykset jäävät silti suurimmalta osaltaan selittämättömiksi, sillä ne eivät loogisesti sovi käsitykseen rankaisu- ja palkitsemismekanismista. Uskovien kärsimykset ovat selittämätön mysteeri. Raamatusta jopa syytetään etäistä, jumalallista despoottia siitä, että hän on välinpitämätön inhimillistä hätää ja kärsimistä kohtaan. Ajatus ei ole kaukana nykyajan ihmisenkään mielestä.

Urantia-kirja opettaa lähes joka kohdassa jotakin muuta. Jumala ei ole pahuuden lähde. Jumala ei määrää kaikista olemassaolon yksityiskohdista ja joka ainoasta tapahtumasta, vaan on Jumalan tahto, että maailma kehittyy evoluution mukaisesti, että ihminen itse haluaa kehittyä ja tulla lopulta Jumalan kaltaiseksi. Jumala ei aiheuta kärsimystä. Ihmissydän ei ole toivottoman paha. Ihminen itse on kykenevä tekemään paha, hän ei siihen pahojen voimien ohjausta tarvitse. Itsekeskeisyys, huoli omasta pelastumisestaan on paha; pelastumiseen tulee suhtautua itsestäänselvytenä. Jumala ei lähetä pahoja henkiä piinaamaan ihmisiä. Jumala ei aiheuta katastrofeja, onnettomuuksia, sairauksia tai murhenäytelmiä. Jumala ei hallitse maailmaa palkkion ja rankaisun mekanismeja käyttäen. Jumala ei langeta rangaistuksia pahuudesta ja synnistä. Jeesus ei kuollut sovittaakseen ihmiskunnan syntejä. Ketään ei tuomita helvettiin, sillä helvettiä ei ole olemassakaan. Uskovien kärsimykset eivät ole selittämätön mysteeri. Jumala sanoo: *”Kaikissa teidän vaivoissanne minuakin vaivataan.”* [29:6] Mutta *Urantia-kirjan* mukaan se on totta, että ihmisen on tehtävä valinta hyvän ja pahan välillä ja että Jumalan tahto aina viime kädessä toteutuu.

Jeesus sanoi: *”[S]inun tulisi tietää, ettei Isä tarkoitukSELLISESTI kiusaa lapsiaan. Ihminen langettaa päälleen tarpeetonta kärsimystä sillä, että hän itsepuolustavasti kieltäytyy vaeltamasta jumalallisen tahdon mukaisia parempia teitä. Kärsimys sisältyy pahaan potentiaalina, mutta enimmäkseen se on synnin ja paatumuksen aiheuttamaa. Tässä maailmassa on sattunut monen monta epätavallista tapahtumaa, eikä mitään outoa ole siinä, että kaikki ajattelevat ihmiset joutuvat ymmälle näitä kärsimyksistä ja vaivasta kertovia näkymiä todistaessaan. Mutta yhdestä asiasta voit olla varma: Isä ei lähetä kärsimystä mielivaltaisena rangaistuksena väärintekemisestä. Pahuuteen sisältyvät epätavalliset ja vaikeudet ovat myötäsäntöjä; synnistä koituvat*

*rangaistukset ovat väistämättömiä; paatuneisuuden mukanaan tuomat tuhoiset seuraukset ovat vääjäämättömiä. Ihmisen ei tulisi syyttää Jumalaa kärsimyksistä, jotka ovat hänen valitsemansa elämäntavan luonnollinen seuraus. Lii-
oin ei ihmisen tulisi valittaa kokemuksista, jotka kuuluvat osana elämään, sellaisena kuin sitä tässä maailmassa el-
tään. Isän tahto on, että kuolevainen ihminen työskentelee
sinnikkäästi ja johdonmukaisesti kohentaakseen omaa ti-
laansa maan päällä. Järkevä utteruus antaisi ihmiselle
mahdollisuuden päästä suurimmasta osasta hänen maista
kurjuuttaan.” [1661:5]*

Raamatun kristillinen tulkinta, jonka mukaan Isra-
elin pyhä historia on osa Jumalan suunnitelmaa johta-
en luomisesta tuomiopäivään keskushenkilönään Jee-
sus, ruumiillistunut Pyhän Kolminaisuuden toinen
jäsen, Jumalan Sana ja Melkisedekin papistoon kuulu-
va taivaallinen välittäjä, Jumalan poika, toinen Aata-
mi, joka saapuu toistamiseen maan päälle perustetta-
van Jumalan valtakunnan hallitsijaksi tai viimeisen
päivän tuomariksi, on *Urantia-kirjan* opetusten mu-
kaan lähes joka kohdaltaan virheellinen.

Israelin historia ei ole pyhää historiaa. Tuomiopäi-
vät eli kuolleitten haudastanousun päivät tulevat ja
menevät ilman, että ihmiskunta niitä kaikkia edes
huomaa. Evoluutio jatkuu määräämättömät ajat. Seit-
semässä vaiheessa toteutuva valon ja elämän aikakau-
si koittaa lopulta, mutta se ei ole millään tavoin sidok-
sissa Jeesuksen toiseen tai mahdollisesti useampaan-
kaan tulemiseen. Jeesus, vaikka onkin Jumalan Poika,
ei ole Kolminaisuuden toinen jäsen. Iankaikkinen
Poika, jonka Poika Jeesus on, on kuvaannollisesti sa-
nottuna Jumalan Sana. Jeesus ei kuulu mihinkään
Melkisedekin papistoon. Jeesuksen toisella tulemisella
ja taivaan valtakunnalla ei ole keskinäistä riippuvuus-
suhdetta. Taivaan valtakunta on jo täällä, uskovien
sydämessä.

Uuden testamentin opetus, jonka mukaan haudas-
ta noussut Kristus ja hänen lunastustyönsä on keskei-
sin totuus eli Jeesuksen ristin ja ylösnousemuksen to-
siasian ylikorostaminen on *Urantia- kirjan* mukaan
valitettava väärinkäsitys. Jeesuksen evankeliumi Juma-
lan Isyydestä ja ihmisten veljeydestä on Uudesta tes-
tamentista kyllä löydettävissä, mutta se ei ole siellä
keskeisellä sijalla. Uuden testamentin käsitys on, että
Jeesuksen ristinkuolema oli Jumalan lopullinen toimi,
jolla hän pelasti koko ihmiskunnan synnin orjuudesta
ja teki mahdolliseksi iankaikkisen elämän, eli kysy-

myksessä on edellä mainittu lunastusoppi tai sovi-
tusoppi.

Urantia-kirja toteaa valittaen, että kristinusko
muutti Jeesuksen evankeliumin evankeliumiksi Jee-
suksesta. Sovitusopista *Urantia-kirja* toteaa muun
muassa: *Paratiisin-Pojan lahjoittautuminen maailmalle
kuului erottamattomasti tilanteeseen, jossa yksi planetaari-
nen aikakausi päättyi. Se oli väistämätöntä. Se ei tapahtu-
nut siksi, että näin olisi pyritty saavuttamaan Jumalan suo-
sio. Tämä jumalallinen lahjoittautuminen sattui myös ole-
maan erään Luoja-Pojan viimeinen henkilökohtainen näy-
tös pitkässä vaelluksessa hänen omaan universumiinsa koh-
distuvan kokemuspohjaisen suvereenisuuden saavuttamiseksi.
Olisiko suurempaa irvikuvaa Jumalan infiniittisestä
luonteesta kuin opetus, jonka mukaan hänen isänsydämen-
sä kaikessa ankarassa kylmyydessään ja kovuudessaan ei
sen vertaa liikuttunut luotujensa onnettomuuksista ja mur-
heista, että hänen hellä armeliaisuutensa saatiin puhkea-
maan esiin vasta, kun hän näki nuhteettoman Poikansa
verta vuotavana ja kuolevana Pääkallonpaikan ristinpuus-
sa!* [60:5]

Jeesus oli Uuden testamentin mukaan viimeinen
Jumalan vaatima uhri, pääsiäislammas. Käsityksen
luoma kuva Jumalasta on kammottava, kaamea ja
kauhistuttava; totaalisen väärä ja erheellinen.

Urantia-kirjassa meille sanotaan: *Jeesuksen kuoleman
ja juutalaisten pääsiäisen välillä ei ole mitään suoranaista
yhteyttä. On totta, että Mestari luopui lihallisesta elämä-
stään tuona päivänä, juutalaisen pääsiäisen valmistuspäivä-
nä, ja suurin piirtein samana hetkenä, jona tempelissä uh-
rattiin pääsiäislampaat. Mutta tämä tahaton yhteensattu-
ma ei millään muotoa osoita Ihmisen Pojan maan päällä
tapahtuneen kuoleman ja juutalaisten uhrijärjestelmän välil-
lä olevan jokin yhteys... hänen suunnilleen mainittuna het-
kenä tapahtunut kuolemansa oli puhtaasti luonnollinen ja
ihmisen järjestämä tapahtuma.*

*Jeesuksen ristinkuoleman suunnitteli ja pani täytäntöön
ihminen eikä Jumala. On totta, että Isä kieltäytyi puuttu-
masta ihmisten maailman tapahtumien kulkuun Urantial-
la, mutta Paratiisissa oleva Isä ei säätänyt, vaatinut eikä
edellyttänyt, että hänen Poikansa kuolema olisi sellainen,
jollaisena se maan päällä toimeenpantiin... Kaikki tapahtu-
nut oli ihmisen aikaansaannosta, ei Jumalan.* [2002:2–3]

Sovitusoppiin liittyy läheisesti käsitys niin kutsu-
tusta ehtoollisen sakramentista. On valitettavaa, että
evankeliumien kirjoittajat eivät muistaneet sanatarkas-
ti Jeesuksen ehtoollisella lausumia sanoja. Tai ehkä

Markus ne kirjasi ainakin lähes sanatarkasti, mutta myöhemmät sovitukset kehittelijät tarkoitushakuisesti muokkasivat evankeliumien kirjoituksia tällä kohdin niin kuin monessa muussakin kohdassa. Niin kutsutut ehtoollisen asetussanat esiintyvät kaikissa neljässä evankeliumissa ja lisäksi vielä Ensimmäisessä korinttolaiskirjeessä jokseenkin yhdenmukaisessa asussa. Näin ne on kirjattu Markuksen evankeliumiin: *Aterian aikana Jeesus otti leivän, siunasi, mursi ja antoi sen opetuslapsilleen sanoen: "Ottakaa, tämä on minun ruumiini." Sitten hän otti maljan, kiitti Jumalaa ja antoi heille, ja he kaikki joivat siitä. Hän sanoi: "Tämä on minun vereni, liiton veri, joka vuodatetaan kaikkien puolesta. Totisesti: minä en enää maista viiniköynnöksen antia ennen kuin sinä päivänä, jona juon uutta viiniä Jumalan valtakunnassa."* (Markus 14:22–25, uusi käännös.)

Näin ne on kirjattu *Urantia-kirjaan*. Kun Jeesukselle tuotiin kolmas viinimalja, "siunausmalja", hän nousi divaanilta, otti maljan käsiinsä ja siunasi sen sanoen: "Ottakaa, jokainen teistä, tämä malja ja juokaa siitä. Olkoon tämä muistomaljani. Tämä on siunauksen malja, joka kertoo uudesta, armon ja totuuden tuomiokaudesta. Olkoon tämä malja teille vertauskuva jumalallisen Totuuden Hengen vuodattamisesta ja vaikutuksesta. Enkä enää juo tätä maljaa teidän kanssanne ennen kuin juon sen uudessa hahmossa teidän kanssanne Isän ikuisessa valtakunnassa." ...

Kun he olivat juoneet tämän uuden muistomaljan, Mestari otti leivän, ja kiitokset lausuttuaan hän mursi sen palasiksi, kehotti heitä panemaan leivän kiertämään sanoen: "Ottakaa tämä muistoleipä ja syökää se. Olen kertonut teille, että minä olen elämän leipä. Ja tämä elämän leipä on Isän ja Pojan yhdistynyt elämä yhtenä lahjana. Isän sana, sellaisena kuin se paljastuu Pojassa, on totisesti elämän leipä." Nautittuaan muistoleivän, joka symboloi elävää totuuden sanaa kuolevaisen lihalliseen hahmoon ruumiillistuneena, he istuutuivat kaikki paikalleen.

Vaikka Mestari olikin tuolla tavoin koettanut asettaa tämän uuden muistosakramentin, niin ne, jotka myöhemminä vuosisatoina seurasivat hänen jälkeensä, pitivät huolen hänen nimenomaisen toiveensa tehokkaasta tyhjäksi tekemisestä, sillä hänen yksinkertainen hengellinen symboliikkansa tuolta viimeiseltä lihallisessa hahmossa vietetyltä illalta on madallettu täsmällisiksi tulkinnoiksi ja pakotettu miltei matemaattista tarkkuutta edustavaan, ennalta määrättyyn kaavaan. Yhdestäkään toisesta Jeesuksen opetuksesta ei ole tullut yhtä pahasti perinteen vakioimaa. [1941:6; 1942:2, 4]

Uudessa testamentissa on myös kasteesta tehty sakramentti, jolla seurakuntalaiset liitetään uskovan kristilliseen yhteisöön ja jolla he tulevat osallisiksi Pyhästä Hengestä.

Urantia-kirja opettaa, että Jeesus ei asettanut kasteen sakramenttia. Hän piti kastetta yhdentekevänä rituaalina, jolla ei ole sen syvällisempää merkitystä, mutta joka ei ketään vahingoitakaan. Uudessa testamentissa ei tehdä eroa Pyhän Hengen ja Totuuden Hengen välillä. *Urantia-kirja* puolestaan opettaa, että Pyhä Henki on Äiti-Hengen, Universumin Hengen, henki; Totuuden Henki puolestaan on Luoja-Pojan henki. Kumpikin henki vaikuttaa ilman minkäänlaisia rituaaleja.

Uudessa testamentissa opetetaan, että kirkkolaitos olisi Jeesuksen perustama ja että Jeesus olisi antanut Pietarille tässä tarkoituksessa erikoisaseman. Matteuksen evankeliumista on luettavissa: *Simon Pietari vastasi: "Sinä olet Messias, elävän Jumalan poika." Jeesus sanoi hänelle: "Autuas olet sinä, Simon, Joonan poika. Tätä ei sinulle ole ilmoittanut liha eikä veri, vaan minun Isäni, joka on taivaissa. Ja minä sanon sinulle: Sinä olet Pietari, ja tälle kalliolle minä rakennan kirkkoni. Sitä eivät tuonelan portit voita. Minä olen antava sinulle taivasten valtakunnan avaimet. Minkä sinä sidot maan päällä, se on sidottu taivaissa, ja minä sinä vapautat maan päällä, se on myös taivaissa vapautettu."* (Matteus 16:16–18; uusi käännös.)

Urantia-kirja kertoo elokuun 9. päivän tapahtumista vuonna 29 seuraavasti: *sitten Simon Pietari seisomaan ponnahtaen huudahti: "Olet Vapahtaja, elävän Jumalan Poika." Ja yksitoista istuallaan olevaa apostolia nousivat yhtenä miehenä jaloilleen osoittaen sillä, että Pietari oli puhunut heidän kaikkien puolesta.*

Kun Jeesus oli viitannut heitä taas istumaan, hän yhä heidän edessään seisten sanoi: "Tämän on minun Isäni teille paljastanut. On koittanut hetki, jolloin teidän on saatava tietää totuus minusta..." [1746:2–3]

Vasta seuraavana päivänä, keskiviikkona 10.8.29 Jeesuksen taas kerran opettaessa apostolejaan taivaan valtakunnasta sukeutui seuraava sananvaihto: *Jeesus käänsi äkkiä katseensa suoraan heitä kasvoihin ja sanoi: "Yhden kokonaisen päivän nyt kuluttua siitä, kun annoitte hyväksyntänne sille, mitä Simon Pietari julisti Ihmisen Pojan henkilöisyydestä, haluaisin kysyä, pysyttekö edelleen päätöksessänne?" Nämä sanat kuullessaan kaksitoista apostolia nousivat seisomaan, ja Simon Pietari, joka astui muutaman askelen Jeesusta kohti, sanoi: "Kyllä, Mestari, me pysymme. Uskomme, että sinä olet elävän Jumalan Poika." Ja Pietari ja hänen veljensä istuutuivat paikalleen.*

Edelleen seisten Jeesus sanoi kahdelletoista apostolille: "Olette valitut lähettiläni, mutta tiedän, ettette näissä olosuhteissa voisi omata tätä uskoa pelkän inhimillisen tietämisen tuloksena. Tämä on Isäni hengen ilmoitus sisimmässänne ole-

valle sielulle. Ja kun siis sisimmässänne asuvan Isäni hengen ymmärryksen nojalla esitätte tämän julistuksen, se saa minut julistamaan, että tälle perustalle tahdon rakentaa taivaan valtakunnan veljesliiton. Tälle hengellistä todellisuutta olevalle kalliolle tahdon rakentaa elävän tempppelin, joka olennoi hengellistä yhteenkuuluvuutta Isäni valtakunnan ikuisten realiteettien kanssa. Mitkään pahuuden sotavoimat ja mitkään synnin sotajoukot eivät tule voittamaan tätä jumalallisen hengen inhimillistä veljesyhteisöä. Ja vaikka Isäni henki on aina oleva kaikkien niiden tiennäyttävä ja opastaja, jotka liittyvät tämän hengenyhteisön riveihin, niin teille ja teidän seuraajillenne minä nyt luovutan ulospäin näkyvän valtakunnan avaimet – ajallisiin asioihin kohdistuvan vallan – ulkoiseen valtakuntaan kuuluviin valtakunnan jäseninä toimivien miesten ja naisten muodostaman yhteisön sosiaalisiin ja taloudellisiin asioihin.” [1747:2–3]

Ehkä kaikkein pahimmalla tavalla on tullut väärin ymmärretyksi Jeesuksen vähän ennen ristiinnaulitsemistaan esittämä opetus hänen toisesta tulemisestaan. Vanhimmissa Uuden testamentin kirjoituksissa odotetaan maailmanloppua tai taivaan valtakunnan perustamista ja Kristuksen toista tulemistä taivaan pilvissä tuomarina ja vapahtajana jo silloin eläneen sukupolven aikana; myöhemmissä kirjoituksissa tästä odotuksesta on luovuttu. Jotkut toiset Uuden testamentin kirjoitukset tulkitsivat asian niin, että Kristus ja taivaan valtakunta jo olivat maan päällä. Maailman loppu ja Jeesuksen ennustama Jerusalemin hävittäminen yhdistettiin yleisesti samanaikaiseksi tapahtumaksi.

Urantia-kirja kertoo Jeesuksen tiistai-iltana 4.4.30 Öljymäellä esittämistä opetuksista seuraavaa: Vastatessaan apostoliensa kysymykseen Jerusalemin hävittämisestä hän kertoi, että se tapahtuisi, kun Rooman mahtava armeija alkaisi piirittää kaupunkia. Hän varoitti vääristä opettajista ja ”vapahtajista”; nämä eksyttäsivät monia ja lietsoisivat kapinan, joka johtaisi Rooman sotatoimiin. Hän kehotti seuraajiaan pakenemaan vuorille heti, kun ensimmäiset roomalaisotilaat näkyisivät kaupungin liepeillä. Koska apostolit eivät kyenneet käsittämään mitään maailmanloppua vähäisempää tapahtumaa, joka hävittäisi Jerusalemin tai koska he ajattelivat vanhan Jerusalemin hävittämisen uuden Jerusalemin ja juutalaisten maailmanvallan eli taivaan valtakunnan perustamisen kannalta välttämättömäksi, he yhdistivät mielessään Jeesuksen toisen tulemisen ja sen myötä tapahtuvan taivaan valtakunnan perustamisen sekä Jerusalemin hävittämisen samaksi tapahtumaksi. *Eivätkä he lakanneet tulkitsemasta hänen sanojaan tällä tavoin siitä huolimatta, että Mestari ko-*

ko tämän Öljymäellä vietetyn opetusillan ajan näki aivan erityistä vaivaa estääkseen juuri tällaisen erehdyksen. [1914:3]

Jeesus sanoi kyllä, että silloinen sukupolvi ei ehtisi hautaan ennen kuin hänen sanansa käyvät toteen, mutta hän ei tarkoittanut sillä omaa uutta tulemistaan eikä taivaan valtakunnan perustamista. Jeesus sanoi: ”Mitä sitten tulee Jerusalemin vaivan aikaan, josta olen teille puhunut, niin tämä sukupolvi ei ehdi hautaan ennen sanojeni toteen käymistä; mutta jos kysymys on Ihmisen Pojan uuden tulemisen ajankohdasta, siitä ei kukaan taivaassa tai maan päällä voi olettaa jotakin lausuvansa. Mutta teidän tulisi osoittaa viisautta sikäli, että osaatte erottaa, milloin aikakausi kypsyy; teidän tulisi olla valppaat osaksenne erottaa aikojen merkit. Tehän tiedätte, että kun viikunapuu kasvattaa hentoja versoja ja puhkeaa lehteen, niin kesä on lähellä. Samoin sitten, kun maailma on selviytynyt aineellismielellisyyden pitkästä talvesta, ja kun huomaatte uutta tuomiokautta olevan hengellisen kevään tulevan, teidän tulisi tietää, että uutta vierailua merkitsevä suvi lähestyy.” [1915:3]

Urantia-kirja toteaa tästä opetuksesta: *Mikään kaikista Mestarin apostoleilleen pitämistä puheista ei koskaan mennyt heidän mielessään yhtä sekaisin kuin tuona tiistai-iltana Öljymäellä pidetty puhe, joka käsitteli kahta aihetta: Jerusalemin hävitystä ja hänen omaa toista tulemistaan. Tästä johtuu, etteivät myöhemmin kirjoitetut selonteot, jotka perustuvat muistumiin siitä, mitä Mestari tuossa epävallisessa tilanteessa sanoi, ole kovinkaan yhtäpitäviä.* [1915:5] *Kaikista Mestarin esittämistä opetuksista mitään osakysymystä ei ole yhtä pahoin väärinkäsitetty kuin hänen lupaustaan, että hän joskus omassa persoonassaan palaa tähän maailmaan.* [1918:4]

Lopuksi

Raamattu siis sisältää paljon, hyvin paljon sellaista, mikä ei ole totta. Mutta myös paljon, hyvin paljon sellaista, joka on totta. *Urantia-kirja* esittää runsaan määrän Raamatusta olevia lainauksia, joista voimme uskoa, että ne ovat totta tai ainakin ne ovat kielikuvia, joihin sisältyy totuutta. *Jeesus sanoi Natanaelille: Kirjoitukset sisältävät paljon, hyvin paljon sellaista, joka on totta, mutta nykyisen opetuksesi valossa tiedät näiden kirjoitusten sisältävän myös paljon sellaista, joka antaa väärän kuvan taivaassa olevasta Isästä...* [1767:6]

Liitän tähän lopuksi muutaman *Urantia-kirjan* Raamatusta lainaaman kohdan.

”Näin sanoo Herra: ’Minä olen sinut luonut, minä olen sinut lunastanut, minä olen sinut nimeltä kutsunut, sinä

olet minun.' ” [1069:2] (Nuorempi Jesaja 43:1)

'Kun kärsimysten vetten läpi kuljet, olen minä sinun kanssasi, ja kun vastoinkäymisten virrat käyvät ylitsesi, en minä sinua hylkää.' [1662:2] (Nuorempi Jesaja 43:2)

'Niin tulkaa, käykäämme oikeutta keskenämme', sanoo Herra, 'vaikka teidän syntinne ovat veriruskeat, tulevat ne lumivalkeiksi; vaikka ne ovat purppuranpunaiset, tulevat ne villanvalkoisiksi.' [1066:6; 1445:4] (Vanhempi Jesaja 1:18)

"Herran henki on minun päälläni, sillä hän on minut voidellut julistamaan ilosanomaa nöyrille, lähettänyt minut sitomaan särjettyjä sydämiä, julistamaan vangituille vapautusta ja kahlituille kirvoitusta." [1066:7; 1363:4; 1391:6; 1662:2; 1686:1] (Vanhempi Jesaja 61:1)

"Eikä siellä ole unta enää oleva. Jumalan ja hänen Poikansa läsnäolo on edessäni ja olette ikuisesti hänen palvelijoita; olette nähneet hänen kasvonsa ja hänen nimensä on teidän henkenne. Eikä yötä enää ole oleva; eivätkä he tarvitse auringon valoa, sillä Suuri Lähde ja Keskus valaisee heitä; ja he elävät aina ja ikuisesti. Ja Jumala on pyyhkivä pois kaikki kyynelät heidän silmistänsä; eikä kuolemaa enää ole oleva, ei murhetta eikä parkua, eikä kipua ole enää oleva, sillä kaikki entinen on kadonnut." [299:5] (Johanneksen ilmestys 21:3-4)

Lähdekirjallisuutta

• Metzger, Bruce M. ja Coogan, Michael D. (toim.) (1993). *The Oxford Companion to the Bible*. New York, Oxford: Oxford University Press

- Achtemeier, Paul J. (1985). *Harper's Bible Dictionary*. New York: The Society of Biblical Literature
- Johnson Paul (1995). *A History of Christianity*. New York: Touchstone
- Comay, Joan ja Brownrigg, Ronald (1971). *Who's Who in the Bible*. New York: Wings Books
- Palva, Heikki (1995). *Raamatun tietosanasto*. Porvoo, Helsinki, Juva: WSOY
- Coogan, Michael D. (toim.) (1998). *The Oxford History of the Biblical World*. New York, Oxford: Oxford University Press
- Kelly, J.N.D. (1986). *The Oxford Dictionary of Popes*. Oxford, New York: Oxford University Press
- Latourette, Kenneth Scott (1975). *A History of Christianity*. San Francisco: Harper San Francisco
- Livingstone, Elisabeth A. (1977). *The Concise Oxford Dictionary of the Christian Church*. Oxford, New York: Oxford University Press
- McManners, John (toim.) (1992). *The Oxford Illustrated History of Christianity*. Oxford, New York: Oxford University Press
- Herrin, Judith (1987). *The Formation of Christendom*. Princeton: Princeton University Press
- Green, Vivian H.H. (1996). *A New History of Christianity*. Bridgend: Sutton Publishing Limited
- Faw, Duane L. (1986). *The Paramony*. Malibu California: Duane L. Faw Publisher

Tiedote opintoryhmille

Suomessa toimii eri paikkakunnilla 15–20 *Urantia-kirjaa* opiskelevaa opintoryhmää. Kirjaa on myyty Suomessa jo muutama tuhat, ja siitä päätellen kirjan yksittäisiä, aktiivisia lukijoita voisi olettaa olevan useita satoja. Lukijoissa on varmaan monia, jotka eivät jostain syystä ole halunneet ryhtyä opiskelemaan kirjaa opintoryhmissä tai olisivat kuitenkin halukkaita, mutta eivät ole vielä tietoisia tällaisesta antoisasta opinto- toiminnasta.

Suomen Urantia-seuran hallitus päätti kokouksessaan 9.6.2006 tukea eri paikkakunnilla toimivia opintoryhmiä myöntämällä niille rahallista tukea joko uusien lukijoiden tavoittamiseksi tai uusien ryhmien perustamiseksi. Tuki myönnetään erikseen anottaessa, ja se on tarkoitettu opintoryhmän toiminnasta tiedottamiseen paikallislehdessä olevan ilmoituksen muodossa.

Pyydämme ottamaan yhteyttä asiassa koulutuskomitean puheenjohtajaan: koulutuskomitea-pj@urantia.fi tai seuran hallitukseen: urantia-seura@urantia.fi

Suomen Urantia-seuran hallitus

Kirjat jouluhintaan!

Urantia-säätiön Suomen-toimisto myy joulu- kuussa suomenkielistä *Urantia-kirjaa* 20 %:n alennuksella.

Urantia-kirja, kovakantinen 32,00 €

Urantia-kirja, pehmeäkantinen 20,00 €

Postitse lähetettäessä hintoihin lisätään postin perimä pakettimaksu.

Tiedustelut ja tilaukset vuoden loppuun mennessä osoitteella:

Urantia-säätiön Suomen-toimisto

Luhitkyläntie 712

16300 ORIMATTILA

Puhelin: (03) 777 8191, 040 742 6288

Sähköposti: urantia-saatio@urantia.fi

Suomen Urantia-seuran talvipäivät 1.–3.2.2008

Hotelli Petäyksessä Hattulassa (Tyrvöntö) keskellä Etelä-Hämettä
puh. (03) 673 301, www.petays.fi / hotelli@petays.fi

Teema: Rukous, kiitos ja ylistys!

Perjantai 1.2.

Hallituksen kokous ja iltapala (osallistujien majoittuminen)

Lauantai 2.2.

09.00–09.15 Päivän avaus: *Kari Kippo*

09.15–10.15 Psalmit teeman ilmentäjinä: *Eija Seppänen-Bolotinski*

10.30–12.00 Kristillinen mystiikka – poimintoja eri vuosisadoilta: *Maarit Huhti*

12.00–13.00 Lounas

13.00–13.45 Ego ja eettinen rukous: *Matti Tossavainen*

14.00–14.30 Kahvit

14.30–15.30 Ryhmätyöt ja niiden purku

15.45–16.15 Teeman sana ja musiikki: *Jaana, Raimo ja Tapani*

16.15–17.00 Paneeli: ilmaston muutoksen haasteet, Jokelan tapahtumat ym.

17.00–18.00 Päivällinen

18.00– Iltaohjelmia: joogarentoutus, iltapala, uima-allassaunat, pyyd. Leinon runoja

Sunnuntai 3.2.

09.00–09.15 Päivän avaus: *Kari Kippo*

09.20–10.45 Eri alustajien muuttamat sanat päivien teemasta

11.00–11.45 Keskustelua päivien teemasta

12.00–13.00 Lounas

13.00–13.15 Seuran puheenjohtaja *Raimo Ala-Hynnä*

13.15–13.45 Johdatus talvipäivien päätökseen: *Martti Vanninen*

13.45–14.00 Päätös: *Kalevi Krekilä*

14.00– Kahvi

Majoitus- ja ruokailuvaihtoehdot:

1. Täysihoido pe–su 158,30 €/hlö/2hh, 188,30 €/1hh
2. Täysihoido la–su 107,30 €/hlö/2hh, 122,30 €/1hh
3. Vain ruokailut pe–su 77,50 €, la–su 70,50 €
4. Päiväruokailut 63,50 € (sis. lounaan, iltapäiväkahvin ja päivällisen)
5. Erillinen aamiaisen 7,70 €

Ilmoittautuminen 22.1.2008 mennessä:

Kalevi Krekilä, puh. 050 595 1942, kalevi.krekila@elisanet.fi

Raimo Kujala, puh. 040 586 4154, raimo.kujala@kolumbus.fi

Muista: uima-asu ja jooga-alusta!

Ajo-ohje pohjoisesta:

1. Tampereelta moottoritietä Helsingin suuntaan ja ennen Hämeenlinnaa Parolan risteyksestä vasemmalle tietä 3051 tai Hattula–Pälkäne–Kangasalan risteyksestä tielle 57. Sitä tietä noin kuusi km pohjoiseen, käänny vasemmalle Lepaa–Tyrväntö-tielle 3061. Aja perille asti.
2. Orivesi–Kangasala–Pälkäne–Hattula-tietä ja käänny ennen Hattulaa oikealle Lepaa–Tyrväntö-tielle 3061 ja aja perille asti.

Ajo-ohje etelästä:

Helsinki–Tampere-moottoritietä, Hämeenlinnan jälkeen oikealle Hattula–Pälkäne–Kangasala-tielle 57 ohi Hattulan, Lepaa–Tyrväntö-tie vasemmalle, ks. kohta 1.

Jorma Salojärvi

in memoriam

Suomen Urantia-seuran jäsen Jorma Salojärvi poistui keskuudestamme 9.11.2007 vakavan sairauden uuvuttamana.

Tunsin aluksi Jorman Rikhardinkadun kirjaston opintopiirin aktiivisena osallistujana ja hyvänä keskustelijana 90-luvun puolivälistä lähtien. Myöhemmin tiemme kohtasivat muuallakin seuran tilaisuuksissa ja viime vuosina Kauklahden opintopiirissä, jossa hän toimi eräänä sen kantavista voimista.

Opin tuntemaan hänet syvästi maailman kehityksestä huolta kantavana henkilönä, joka lähti vaikuttamaan vihreässä liikkeessä ja politiikassa 70-luvulta alkaen. Sain sen vaikutelman, että hän oli joutunut kokemaan runsaasti elämän sekä valo- että myös varjopuolia.

Muistan monet pitkät keskustelut Jorman kanssa Urantia-ilmoituksen avaamista näköaloista tuonpuoleiseen – morontiamailmoin. Olimme aidosti innostuneita mahdollisuudesta taas kohdata siellä, kun karistamme tämän synnyinplaneettamme pölyt jaloistamme.

Pastori Sigfrid Sirenius oli myös tehnyt häneen pysyvän vaikutuksen. Jorma piti mukanaan Vael-tajan mietekirjaa, josta löytyi aina päivänavauksiin sopivia hengellisesti kohottavia mietelauseita. Hyvää matkaa, Jorma, uskon että kohtaamme jälleen taivaallisessa opintopiirissä!

Muisteli Pertti Leinonen

Kun aikamme päättyy täällä, missä nyt olemme;
kun tilapäisessä hahmossamme tapahtuva mainen matkamme on kuljettu loppuun;
kun lihallinen koettelemusten täyttämä vaelluksemme päättyy;
kun tomu, josta kuolevainen tomumajamme rakentuu, "muuttuu jälleen maaksi, josta se on tullut", silloin paljastuu, että sen sisimmässä asunut "Henki palaa Jumalan luokse, joka sen antoi".

Tämän planeetan jokaisessa moraalisisessä olennessa on Jumalan osanen – hitunen jumalallisuutta. Vielä se ei omistusoikeuden nojalla ole meidän, mutta se on nimenomaisesti tarkoitettu olemaan yhtä kanssamme, kun nousemme kuolevaisen olemassaolosta tuonpuoleiseen.

**Jorman muistoa kunnioittaen
Pertti**

HALLITUS JA KOMITEAT

Raimo Ala-Hynnälä , puheenjohtaja	Lahjajarjuntie 32 A 1, 40250 JYVÄSKYLÄ Puh. 040 717 2933 puheenjohtaja@urantia.fi
Matti Tossavainen , varapuheenjohtaja	VANTAA Puh. (09) 873 2255; 050 310 9184 varapuheenjohtaja@urantia.fi
Helena Juola , sihteeri	Kalastajanmäki 10 E 70, 02230 ESPOO Puh. 050 530 7785 sihteeri@urantia.fi
Martti Vanninen , rahastonhoitaja	ESPOO Puh. 040 727 8714 rahastonhoitaja@urantia.fi
Tuula Parviainen , jäsenkomitean pj.	LAMMI Puh. (03) 674 3226 jasenkomitea-pj@urantia.fi
Kalevi Eklöf , julkaisukomitean pj.	KLAUKKALA Puh. (09) 879 9474; 040 830 1200 julkaisukomitea-pj@urantia.fi
Kalevi Krekilä , koulutuskomitean pj.	LEMPÄÄLÄ Puh. 050 595 1942 koulutuskomitea-pj@urantia.fi
Tapio Pulli , konferenssikomitean pj.	KIRJALA Puh. (02) 454 4927 konferenssikomitea-pj@urantia.fi
Tapio Talvitie , sähköisen viestinnän komitean pj.	ESPOO Puh. 050 332 2739 internetpalvelut-pj@urantia.fi

ESITELMÄTILAISUUDET HELSINGISSÄ

Seura järjestää kevätkaudella 2008 esitelmätilaisuuksia Helsingin **Kruununhaassa** osoitteessa **Meritulinkatu 13 G** (erillisen piharakennuksen 2. kerros). Tilaisuudet pidetään lauantaisin, alkaen kello **15.00**. Tilaisuuksiin on vapaa pääsy. Tervetuloa!

12.1.2008 Matti Tossavainen
23.2.2008 avoin

Nykyhetken merkitys ihmiselle ikuisuuden kannalta
avoin

Urantia-säätiön Suomen-toimisto muuttaa vuoden 2008 alussa

Uudet yhteystiedot ovat:

Osoite: **Sivurinne 1 A, 01800 KLAUKKALA**
Puhelin: (09) 879 4351, 040 830 1200
Faksi: (09) 879 7467
Sähköposti: urantia-saatio@urantia.fi
Verkkosivu: <http://saatio.urantia.fi>

Urantia-säätiön Suomen-toimisto

Opintoryhmät tiedottavat

Suomen Urantia-seuran tehtävä on edistää *Urantia-kirjan* opetusten leviämistä ja asiallista levittämistä sekä toimia *Urantia-kirjan* lukijoiden yhdyssiteenä. Osallistuminen yksittäisten henkilöiden pitämiin lukupiireihin ja opintoryhmiin on suositeltava ja hyväksi koettu tapa syventää *Urantia-kirjan* opetusten ymmärtämistä. Haluammekin kannustaa lukijoita juuri tällaiseen opiskelumuotoon, jossa annetaan ensisijaisuus *Urantia-kirjan* väärentämättömien opetusten julkitulolle. Tehtävämme on tukea opiskelupyrkimyksiä ja kaikkia niitä opiskelijoita, jotka puolestaan haluavat toimia seuramme kanssa yhteistyössä, erottelematta seuran jäseniä muista *Urantia-kirjan* lukijoista. Mahdollinen tuki on tarkoitettu ensisijaisesti vasta-alkajille ja *Urantia-kirjaa* vielä tuntemattomille ryhmille ja mahdollisuuksien mukaan myös muille, kuitenkin seuraa sitomatta. Tukea voi olla esimerkiksi opintoryhmistä ja niiden toiminnasta ilmoittaminen Heijasteessa, luennointiapu tai mahdollinen taloudellinen avustus, kuten kokoustilan kohtuullinen vuokra. Pyynnöt tulee osoittaa koulutuskomitean puheenjohtajalle: koulutuskomitea-pj@urantia.fi.

Seuraavassa on lueteltu *Urantia-kirjan* opiskeluun omistautuneita ryhmiä. Mikäli paikkakunnallasi ei ole ryhmää, ota yhteyttä seuran koulutuskomiteaan. Halukkaat itsenäiset ryhmät voivat julkaista tietonsa Heijasteessa. Seura julkaisee näitä yhteystietoja sitoumuksetta ja mielellään rohkaisee lukijoita opintoryhmätoimintaan, mutta samalla muistuttaa, että viime kädessä opintoryhmät kuitenkin itse vastaavat toiminnastaan, tavoitteistaan ja menetelmistään.

Helsingin seutu

The English Study Group meets every second Tuesday at *Seppo Kanerva's* home, Aurinkoranta 6 B 22, 00990 HELSINKI, phone (09) 694 7989 (seppo.kanerva@mediakoti.fi).

Ryhmä, yhteyshenkilönä *Helena Juola*, puh. 050 530 7785 (helena.juola@fonet.fi), kokoontuu tiistaisin parittomina viikkoina klo 17.00 os. Meritullinkatu 13 G, 00170 HELSINKI.

Uskonyhteyttä vaaliva opintoryhmä kokoontuu sunnuntaisin klo 14.30–17.00 (16.12., 20.1., 17.2., 30.3., 27.4.) os. Meritullinkatu 13 G, 00170 HELSINKI. *Joel Rehnström*, puh. (09) 221 3125 (joel.rehnstrom@pp.inet.fi).

Kauklahden opintopiiri kokoontuu lauantaisin klo 10.00, os. Kauppamäki 1, kerhohuone 114, 02780 ESPOO. Lisätietoja: *Pentti Lehtela*, puh. 0400 609 790 (pentti.lehtela@pp1.inet.fi).

Hyvinkää

Tietoja toiminnasta antaa *Kari Haavisto*, puh. (019) 461 421 (kari.haavisto@pp.inet.fi).

Jyväskylä

Ryhmä kokoontuu joka toinen torstai klo 18.00–19.30. *Raimo Ala-Hynnälä*, Lahjajarjuntie 32 A 1, 40250 JYVÄSKYLÄ, puh. (014) 635 186 (gadonia@kolumbus.fi).

Lahti

Lisätietoja: *Kalervo Juntunen*, puh. 044 078 4155.

Lammi

Lammin ja ympäristön toiminnasta kiinnostuneille antaa tietoja *Tuula Parviainen*, Haapainojantie 33, 16900 LAMMI, puh. (03) 674 3226.

Lempäälä

Ryhmä kokoontuu parittomien viikkojen keskiviikkoina klo 18.00–21.00. Yhteyshenkilö: *Kalevi Krekilä*, Atrantie 4 C 23, 37500 LEMPÄÄLÄ, puh. 050 595 1942 (kalevi.krekila@elisanet.fi).

Oulu

Tietoja antaa *Reijo Hamari*, Kosteperänkatu 2 A 84, 90100 OULU, puh. (08) 342 046; 040 502 6604.

Rauma

Tietoja antaa *Anja Vuori*, Kirsikkatie 13, 26660 RAUMA, puh. (02) 822 3043; 040 748 4289 (anja.vuori@pp.inet.fi).

Rovaniemi

Ryhmä kokoontuu maanantaisin klo 17.00 Raija Valaksella, Valtakatu 32 A 4, 96200 ROVANIEMI. Lisätietoja: *Raija Vallas*, puh. 040 536 0432.

Tampere

Ryhmä kokoontuu parillisina keskiviikkoina Metsossa. Lisätietoja: *Kari Kippo*, puh. (03) 265 4989, 050 327 1045.

Turku

Ryhmän toiminnasta antaa tietoja *Tapio Pulli*, Lillbyntie 40, 21610 KIRJALA, puh. (02) 454 4927 (tapio.pulli@kolumbus.fi).

Stockholm, Sverige

Urantia-studiegrupp sammankommer på adressen: Studieförbundet Vuxenskolan, Hantverkargatan 12, Stockholm. Tunnelbana: Rådhuset. *Michael MacIsaac*, tel. +46 73 576 4364 (mmacisaac@gmail.com).

Málaga, Espanja

Espanjan suomalainen keskusteluryhmä. Tietoja antaa *Pentti Suutarinen*, puh. +34 626 792 501.

